

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

ὦ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2014 • ΤΕΥΧΟΣ 96

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἑλλάδα ξύπνα!	σελ. 1
Τί περιμένετε γιὰ νὰ ἀλλάξετε πορεία;	σελ. 3
Τὰ σημεῖα τῶν καιρῶν	σελ. 7
Τὰ προσφάτως διαδραματισθέντα στὴν Ἁγία Πόλη	σελ. 9
«Πιστὸς ἄχρι θανάτου»	σελ. 13
Ὁμοφυλοφιλία καὶ Νέα Τάξη Πραγμάτων	σελ. 15
Εἰκονικὴ φιλία	σελ. 19
Εἰδήσεις καὶ Σχόλια	σελ. 20

ΕΛΛΑΔΑ ΞΥΠΝΑ!

Γυνεχίζοντας τίς «ἐνοχλητικές» σκέψεις τοῦ προηγούμενου Σημειώματος μας, θὰ θέλαμε, μετὰ τὴν Εὐρώπη, νὰ ἐστιάσουμε στὰ δικά μας!

Ἄραγε ἡ Εὐρώπη εἶναι πιὸ ἄρρωστη ἢ ἐμεῖς;

Ἡ Εὐρώπη, ὡς παπισμός καὶ προτεσταντισμοί, εἶχε καὶ ἔχει πολὺ μικρότερες εὐθύνες, σέ σχέση μὲ μᾶς, γιὰ τὸν στραβὸ δρόμο πού ἀκολουθεῖ.

Ὁ Πλάτων λέγει ὅτι ἡ ἀγαθὴ φύση διαφθείρεται περισσότερο καὶ πιὸ εὐκόλα ἀπὸ τὴν πονηρὴ. Αὐτό, μεταφερμένο στὰ δικά μας, σημαίνει ὅτι, ὅταν ὁ Ἕλληνας Ὁρθόδοξος «ξεφύγει», ἡ παρεκτροπὴ του

εἶναι πιὸ κραυγαλέα ἀπὸ ὅσο τοῦ Εὐρωπαίου. Ὁ Εὐρωπαῖος ἔχει φραγμὸ τοὺς θεσμούς, τοὺς ὁποίους δημιούργησε στὸ πλαίσιο τοῦ ἀνθρωποκεντρικοῦ πολιτισμοῦ του. Ὁ Ρωμιός, ὁ Ἕλληνας Ὁρθόδοξος, ὅταν πετάξει τὰ τίμια τοῦ θεανθρώπινου πολιτισμοῦ του, δέν ἔχει πλέον τίποτε, πού νὰ τὸν συγκρατεῖ. Τρέχει σάν αὐτοκίνητο χωρὶς φρένα στὸν κατήφορο. Ἀπόδειξη περὶ αὐτοῦ εἶναι ἡ κατάσταση στὴν Ἑλλάδα τοῦ σήμερα.

Μᾶς ἔλεγε ἀγαπητὸς ἀδελφός, γερμανικῆς καταγωγῆς, γιὰ τὸ αἶσχος τῶν γυμνῶν ποδηλατοδρομιῶν, πού καθιέρωσε τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν ταλαίπωρη Θεσ-

σαλονίκη ὁ τουρκολάγνος, ἔβραιολάγνος καί —κατά δῆλωσίν του— ὁμοφυλόφιλος δήμαρχός της Μπουτάρης. Αυτό, λέγει ὁ φίλος Γερμανός, στή Γερμανία δέν γίνεται. Ἐκεῖ ὑπάρχουν νόμοι. Εἶναι αὐτό, πού λέγαμε γιά τούς θεσμούς, πού εἶναι ἐκεῖ ζωντανοί, ἐνῶ ἐδῶ δέν λειτουργοῦν.

Ἀπό τῆς ἰδρύσεώς του, βέβαια, τό νεοελληνικό κρατίδιο —τό φρευτορωμαϊκό τοῦ Πατροκοσμᾶ— ἦταν ὑποκειμένο στίς ὀρέξεις καί τούς σχεδιασμούς τῶν «προστατῶν» του «μεγάλων δυνάμεων». Ὅπως οἱ τραγικές ὑπάρξεις, πού πωλοῦν τό σῶμα τους, ἔχουν «προστάτες» ἔτσι —καί χειρότερα— καί τά μικρά κράτη, ὅταν μάλιστα εὐρίσκονται σέ στρατηγικῆς σημασίας περιοχὴ καί —ἀκόμη χειρότερα γι' αὐτά— ὅταν ἀποκαλυφθεῖ ὅτι ἔχουν καί πλούσιο ὑπέδαφος, ὅπως ἡ Ἑλλάδα.

Μᾶς ἔλεγε ἄλλος φίλος, παλαιός στήν πολιτική, ἀλλά ἀπό τούς λίγους πού δέν δούλεψαν στά ξένα ἀφεντικά, ὅτι εἶναι ἀφελῆς ἢ ἀπορία κάποιων τίμιων ἀνθρώπων στήν Ἑλλάδα, πού διερωτῶνται: «Μά, πῶς εἶναι δυνατόν νά κάνουν, αὐτά πού κάνουν [διαφθορά, προδοσίες], αὐτοὶ πού μᾶς κυβερνοῦν;». Ἡ ἀπορία αὐτή, μᾶς ἔλεγε ὁ φίλος πολιτικός, μοιάζει μέ τήν ἀπορία μιᾶς κοπέλλας πού κατέληξε σέ οἶκο ἀνοχῆς καί «ἀπορεῖ» πῶς εἶναι δυνατόν νά τῆς ζητοῦν νά κάνει τέτοια πράγματα. Ἐπρεπε νά προσέξουμε πρὶν μποῦμε στόν «οἶκο ἀνοχῆς» τῆς Εὐρωπαικῆς Ἐνώσεως, κατέληξε ὁ φίλος μας.

Τά ἀφεντικά τοῦ «κοινοῦ μας οἴκου» (τῆς Ε. Ε.) ὄχι μόνο σέ βάζουν νά κάνεις ὅσα προβλέπει τό γραπτό καί ἄγραφο τυπικό τοῦ χώρου, ἀλλά σέ ἐξευτελίζουν κιόλας, διότι «τὴν προδοσίαν πολλοὶ ἠγάπησαν ἀλλά τὸν προδότην οὐδεὶς».

Ἄθελά του τό μυαλό μας πηγαίνει σέ συμπεριφορές, πού, ἂν δέν κάνουμε λάθος, δέν εἶναι καί τόσο τιμητικές. Ὅταν,

παραδείγματος χάριν, τὴν ἡμέρα τῆς γενοκτονίας τοῦ δικοῦ σου λαοῦ (19 Μαΐου), ἐσύ πηγαίνεις στά ξένα νά καταθέσεις στεφάνι ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ λαοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος τά παθήματά του τά ἐξαργυρώνει στό πλαίσιο τῆς «βιομηχανίας τοῦ ὀλοκαυτώματος», αὐτό δέν σέ τιμᾷ.

Ὅταν ἀφήνεις ἀνήμερα τῆς μεγάλης ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς —γενέθλιος ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας— τὸν τόπο καί τὴν Ἐκκλησία σου καί πηγαίνεις στήν ἔδρα τοῦ «ἀδελφοῦ» σου, ὁ ὁποῖος σοῦ ἔχει κάνει ἱστορικά μεγαλύτερο κακό ἀπὸ ὅσο οἱ χειρότεροι ἐχθροὶ σου, γιὰ νά συμπροσευχηθεῖς ἐκεῖ «γιὰ τὴν εἰρήνη» ἀπὸ κοινοῦ μέ τούς «ἀδελφούς» σου ἐν τῇ ἐτοιμαζομένη πανθηρσκείᾳ, αὐτό δέν σέ τιμᾷ.

Οἱ διαμορφωτές γνώμης μέσῳ τῶν Μ.Μ.Ε., δηλαδή οἱ ἰνστρουχτορες τῆς λεγομένης Νέας Ἐποχῆς καί τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων, γνωρίζουν πολὺ καλά ὅτι ἡ οικονομικὴ φτώχεια ἀπὸ μόνη της δέν διαλύει τὴν κοινωνία. Ἡ κοινωνία καταρρέει, ὅταν πάψει νά διαπνέεται ἀπὸ νόημα ζωῆς, πού τῇ βοηθᾷ νά σταθεῖ στά πόδια της. Δηλαδή ἡ κοινωνία καταρρέει ἀπὸ τὴν πνευματικὴ φτώχεια καί ἀπαξίωση τῶν πάντων. Γι' αὐτό καί οἱ καταδαφιστές χτυποῦν τίς ρίζες τοῦ λαοῦ, ὅπως τό εἶχε πεῖ ἤδη ἀπὸ τό 1994 ὁ Χένρυ Κίσσιγγκερ.

Κατακαμμένη Ρωμοσύνη! Ποῦ εἶναι ἡ λαϊκὴ μούσα γιὰ νά κλάψει τό κατάντημά σου ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰ αὐτῶν, πού τάχθηκαν νά σέ ὑπερασπίζονται.

Ἄλλὰ ἔρχεται καιρός! Ἡ μεγάλη μπόρα τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ καί τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν προδοσία θά πετάξει ὅλα αὐτά, πού μαζεύθηκαν ὡς ὄνειδος τοῦ τόπου, ὁ ὁποῖος κάποτε ἔβγαζε παλληκάρια καί ἁγίους. Θά τά πετάξει, ὅπως ἡ φουρτούνα ξεβράζει στήν ἀκροθαλασσιὰ παλιά ξύλα, τενεκέδες καί κάθε λογῆς σαβούρα.

Αυτή τήν εικόνα ἔδινε ὁ ἅγιος Γέροντας Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης, τοῦ ὁποῖου στίς 12 Ἰουλίου ἐορτάζουμε τήν κοίμησιν (εἴκοσι χρόνια).

Μετά τό ψευτορωμαίικο, πού ζοῦμε

σήμερα, θά ἔλθει τό ἀληθινό Ρωμαίικο!

Στόχος μας νά κρατηθεῖ «μαγιά» γιά τότε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΙ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΤΕ ΠΟΡΕΙΑ;

Ἄνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖο ἀπὸ τρεῖς Ὁρθοδόξους Συλλόγους τοῦ Καναδά

Παναγιώτατε,

Εἴμεθα ἄσημα καὶ ταπεινὰ μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ εἴσθε ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης. Εἴσθε ὁ πνευματικὸς μας πατέρας καὶ εἴμεθα τὰ πνευματικά σας τέκνα. Ὅπως δὲ τὰ φυσικὰ τέκνα ἑνὸς πατέρα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀδιαφοροῦν, βλέποντας τὸν πατέρα τους νὰ συνάπτῃ παράνομες ἐξωσυζυγικὲς σχέσεις μὲ ξένες γυναῖκες, νὰ ἀπατᾶ τὴν μητέρα τους καὶ νὰ ἐπιστρέφῃ κάθε βράδυ στὸ σπίτι μεθυσμένος, ἔτσι καὶ ἐμεῖς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀδιαφορήσωμε, βλέποντας τὴν ὑμετέρα Παναγιότητα νὰ πρωτοστατῇ στὴ σύναψιν παρανόμων καὶ ἀπαγορευμένων ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία σχέσεων μὲ παντὸς εἴδους αἱρετικὲς παρασυναγωγές, νὰ συμπροσεύχεται μὲ ἀμετανοήτους ἐκπροσώπους τους, –ἀκόμη καὶ μὲ ἱερεῖς καὶ ἐπισκοπίνες ἀκραίων προτεσταντικῶν παραφυάδων, ποὺ εὐλογοῦν γάμους ὁμοφυλοφίλων καὶ ὑποστηρίζουν δημοσίως τὸ παγκόσμιον ὁμοφυλοφιλικὸ κίνημα–, νὰ περιφρονῇ θεῖους καὶ ἱεροὺς Κανόνες Ἀποστολικῶν καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, νὰ προαναγγέλλῃ τὴν πανορθόδοξη κατάργησι ὄσων Κανόνων θεωρεῖ ἐμπόδιον στὴ διατήρησιν τῶν παρανόμων αὐτῶν σχέσεων, καὶ γε-

νικῶς νὰ συμπεριφέρεται ὡς μεθυσμένη ἀπὸ τὸ γλυκὺ καὶ μεθυστικὸ κρασί τοῦ ὑψηλοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς ἐξουσίας, ἀνατρέποντας ἱεροὺς θεσμοὺς καὶ παραδόσεις, μετακινώντας καὶ τροποποιώντας «ὄρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο» οἱ θεόπνευστοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ θεοφόροι Πατέρες, κατασκανδαλίζοντας τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ προκαλῶντας ἀνυπολόγιστη φθορὰ στὸ θεανθρώπινο σῶμα της.

Ὁ ἔλεγχος εἶναι ἀπαραίτητος

Ἐλπίζουμε τὸ ἐλεγκτικὸ ὕφος τῆς παρουσίας νὰ μὴ παρεξηγηθῇ. Ὁ ἔλεγχος εἶναι ἀπαραίτητος μέσα στὴν ἀνθρώπινη κοινωνία καὶ ἰδιαίτερος μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ὄχι ἀπλῶς ἐπιτρέπει τὸν ἔλεγχο, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπιβάλλει (Λευ. 19·17, Παρ. 9·8, 10·10, Ἐφ. 5·11, Α΄ Τιμ. 5·20, Β΄ Τιμ. 4·2 κ.ἄ.), ἀρκεῖ αὐτὸς νὰ γίνεταί μὲ ἀγάπην, ἀπὸ ἀγνὰ καὶ εἰλικρινῆ ἐλατήρια, δίχως κακίες καὶ ἐμπάθειες, μὲ γνώμονα πάντοτε τὴν διόρθωσι τῶν κακῶς κειμένων καὶ ἀπώτερον σκοπὸ τὴν σωτηρία τῶν ψυχῶν. Ὁ Θεός, ὅπως γνωρίζετε, ἔδωκε ἀνθρώπινη φωνὴ σὲ μία ὄνο γιὰ νὰ ἐλέγξῃ τὸν προφήτη Βαλαάμ γιὰ τὴν ἀντίθετη πρὸς τὸ θεῖο

θέλημα συμπεριφορά του, ὁ δὲ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε στοὺς Φαρισαίους ὅτι, ἐὰν οἱ ἄνθρωποι σιωπήσουν καὶ ἀποκρύψουν τὴν ἀλήθεια, «οἱ λίθοι κεκράξονται». Ἐμεῖς, Παναγιώτατε, ὡς πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἔχομε τὴν συνείδησι, ὅτι εἴμεθα ἀνώτεροι καὶ ἀπὸ τὴν ὄνο τοῦ Βαλαάμ καὶ ἀπὸ τὰ ἄψυχα λιθάρια καὶ δικαιούμεθα νὰ ἀρθρώσωμε λόγον ἐλεγκτικό, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸς ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη.

Δὲν θ' ἀναφερθοῦμε στὶς συμπροσευχὲς σας μετὰ τῶν ἑτεροδόξων σὲ Ὀλλανδία καὶ Γερμανία, οἱ ὁποῖες ἀπετέλεσαν, ὡς φαίνεται, «πρόβα τζενεράλε» ἐν ὄψει τῆς «μπτέρας τῶν συμπροσευχῶν», ποὺ ἀκολούθησε μὲ τὸν Πάπα στὰ Ἱεροσόλυμα. Οὔτε θὰ σᾶς καλέσωμε νὰ παύσετε νὰ συμπροσεύχεσθε μετὰ τῶν αἰρετικῶν. Ἄλλωστε, ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ πράγματα, οἱ συμπροσευχὲς αὐτὲς σᾶς ἔχουν γίνει πάθος ἀθεράπευτο καὶ μόνο μία ἐπέμβασι τοῦ Θεοῦ ἔμπορεῖ νὰ σᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπ' αὐτά. Τὸ «ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε» τοῦ Ἀποστόλου σεῖς ἔχετε μετατρέψῃ σὲ «ἀδιαλείπτως συμπροσεύχεσθε μετὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ ἀλλοθρήσκων», καὶ αὐτὸ πράττετε συνεχῶς καὶ ἀκαταπαύστως. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παραβλέψωμε τὴν συμπροσευχὴ σας μὲ τὸν Πάπα στὰ Ἱεροσόλυμα, διότι αὐτὴ ὑπερέβη σὲ τόλμη καὶ προκλητικότητα κάθε ἄλλη συμπροσευχὴ, προκάλεσε δὲ μεγάλο σεισμὸ στὶς συνειδήσεις τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ὀρθοδόξων πιστῶν, ἀπείρως ἰσχυρότερο τοῦ (προειδοποιητικοῦ;) σειμοῦ, ποὺ ἐσείσε τὴν γενέτειρά σας μίαν ἡμέρα πρὶν τὴ συνάντησί σας μὲ τὸν Πάπα!

Τὸ παράδειγμα τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου

Γιὰ νὰ σᾶς δείξωμε δὲ τὸ μέγεθος τοῦ

ἀτοπήματος, στὸ ὁποῖο ὑποπέσατε, θὰ σᾶς καλέσωμε νὰ συγκρίνετε τὴν ἐνέργειά σας μὲ τὴν ἐνέργεια ἑνὸς ἁγίου προκατόχου σας, ὁ ὁποῖος ἐλάμπρυνε μὲ τὴν παρουσία του τὸν πατριαρχικὸ θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸ 1679 ἐτῶν. Πρόκειται γιὰ τὸν ἅγιο Ἀλέξανδρο, ὁ ὁποῖος μᾶς ἄφησε αἰώνιο παράδειγμα ἀποφυγῆς ἐκκλησιαστικῶν σχέσεων μὲ ἀμετανοήτους αἰρετικούς, τὸ ὁποῖο, δυστυχῶς, περιφρονεῖται ἀπὸ τοὺς οἰκουμενιστὰς καὶ παγκοσμιοποιημένους σήμερα ἀρχιερεῖς μας. Ἄλλ' ὡς ἐνθυμηθοῦμε τὶ συνέβη τὸ 336 στὴν Κωνσταντινούπολη.

Ὁ αἰρεσιάρχης Ἄρειος, ἔχοντας ἐξαπατήσει τὸν αὐτοκράτορα, ψευδῶς ὀρκιζόμενος, ὅτι πιστεύει στὴν ἴδια Πίστη, στὴν ὁποία ἐπίστευε καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἦταν ἔτοιμος, μὲ δολιότητα καὶ θρασύτητα, νὰ εἰσέλθῃ στὸν ὀρθόδοξο ναὸ καὶ νὰ συλλειτουργήσῃ μὲ τοὺς Ὀρθοδόξους. Οἱ πιέσεις καὶ ἀπειλές, ποὺ ἐδέχετο ὁ Ἀλέξανδρος, γιὰ νὰ δεχθῇ τὸν αἰρεσιάρχη σὲ ἐκκλησιαστικὴ κοινωρία, ἦταν ἀσφυκτικὲς καὶ ἀφόρητες. Αὐτὸς ὅμως δὲν ὑποχωροῦσε.

Τὸ Σάββατο τὸ βράδυ, παραμονὴ τῆς ἡμέρας, ποὺ θὰ εἰσήρχετο ὁ Ἄρειος στὸν ὀρθόδοξο ναὸ, ὁ πατριάρχης Ἀλέξανδρος γονάτισε περίλυπος ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς καὶ παρεκάλεσε μὲ δάκρυα τὸν Θεό· «Εἰ Ἄρειος αὔριον συνάγεται, ἀπόλυσον ἐμὲ τὸν δοῦλόν σου καὶ μὴ συναπολέσης εὐσεβῆ μετὰ ἀσεβοῦς· εἰ δὲ φεῖδη τῆς ἐκκλησίας σου (οἶδα δὲ ὅτι φεῖδη) ἔπιδε ἐπὶ τὰ ρήματα τῶν περὶ Εὐσέβιον καὶ μὴ δῶς εἰς ἀφανισμόν καὶ ὄνειδος τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἄρον Ἄρειον, ἵνα μὴ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκκλησίαν δόξῃ καὶ ἡ αἵρεσις συνεισέρχεσθαι αὐτῷ καὶ λοιπὸν ἡ ἀσέβεια νομισθῇ ὡς εὐσέβεια» (Θεοδωρήτου Κύρου, *Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία*, σελ. 21-22).

Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι γνωστό. Ἡ θερμὴ καὶ ἐναγώνια προσευχὴ τοῦ Πατριάρχου εἰσακούσθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ὁ Ἄρειος τὴν ἐπομένη ἡμέρα, ἐνῶ ἦταν σὲ κατάστασι εὐφορίας, κατελήφθη ἀπὸ ἐπείγουσα σωματικὴ ἀνάγκη, πρὸς ἐκπλήρωσι τῆς ὁποίας κατέφυγε σὲ ἀποχωρητήριον, ἀπὸ τὸ ὁποῖο, ἐξ αἰτίας ἀκατάσχετης αἱμορραγίας τῶν ἐντέρων, δὲν ἐξῆλθε ζωντανός. Ἔτσι στερήθηκε καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων καὶ τὴν ἰδία του ζωὴ!

Δὲν διδάσκεσθε;

Στὴν πόλι σας ἔγιναν τὰ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα αὐτὰ γεγονότα, Παναγιώτατε, σὲ κάποιον μέρος πλησίον τοῦ Πατριαρχείου σας, καὶ ἐνῶ, ὡς γνώστης τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, τὰ γνωρίζετε, ἐν τούτοις δὲν διδάσκεσθε ἀπ' αὐτά. Αὐτὸ ἀποδεικνύει μία σύγκρισι τοῦ τότε μὲ τὸ σήμερον. Τότε, ὁ αἰρεσιάρχης Ἄρειος· σήμερον, ὁ αἰρεσιάρχης Πάπας τῆς Ρώμης. Ἦ μήπως δὲν εἶναι ὁ Πάπας αἰρεσιάρχης; Μήπως ἔπαυσε ἡ Ρώμη νὰ εἶναι αἰρετικὴ, ἐπεὶδὴ ἐσεῖς καὶ οἱ ὁμόφρονές σας τὴν ὠνομάσατε «ἀδελφὴ ἐκκλησία»; Μήπως ἀπέκτησαν μαγικῶ τῷ τρόπῳ ἐγκυρότητα τὰ «Μυστήρια» τῆς, ἐπεὶδὴ ἡ προτεσταντικὴ Βαπτισματικὴ Θεολογία, ποὺ ἀποδέχεσθε, ἀναγνωρίζει ὡς ἐγκυρο τὸ «βάπτισμά» τῆς; Δύνασθε μήπως νὰ μᾶς ὑποδείξετε μίαν ἔστω ἀπὸ τὶς εἴκοσι καὶ πλέον πλάνες καὶ αἱρέσεις του, ποὺ νὰ ἀπεκέρυξε ὁ Παπισμὸς, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν διαλόγων μας μαζί του; Δὲν δύνασθε, διότι ἡ Δύσι ἐμμένει σατανικῶς στὶς κακοδοξίες τῆς, δὲν τὶς ἀποκηρύσσει καὶ δὲν μετανοεῖ. Συνεχίζουμε τὴν σύγκρισι. Τότε, ὁ αὐτοκράτορας καὶ οἱ Ἀρειανοὶ ἐπίεζαν τὸν Πατριάρχον νὰ δεχθῆ σὲ ἐκκλησιαστικὴ κοινωνία τὸν Ἄρειον· σήμερον, σεῖς οἰκει-

οθελῶς(!) παρίστασθε στὴν ἐνθρόνισι τοῦ αἰρεσιάρχου Πάπα, τὸν τιμᾶτε, καὶ τὸν προσκαλεῖτε σὲ ἱστορικὴ συνάντησι μαζί σας στὰ Ἱεροσόλυμα, ἀκολουθώντας τὰ ἴχνη τῶν προκατόχων σας Ἀθηνάγορα καὶ Παύλου ΣΤ', κάτι, ποὺ ἔγινε μὲ μεγάλη ἐπισιμότητα καὶ τυμπανοκρουσίες.

Τότε, ὁ Πατριάρχης γονυπετῆς παρακαλοῦσε τὸν Θεὸ νὰ τὸν πάρῃ, παρὰ νὰ ἔλθῃ σὲ κοινωνία μὲ τὸν Ἄρειον· σήμερον, ὁ διάδοχός του συμπροσεύχεται πανευτυχῆ μὲ τὸν αἰρεσιάρχη μέσα στὸ Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως, λέγων τὸ πικρὸ γλυκύ, τὸ σκότος φῶς καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ παρὰβασι καὶ παρανομία «πηγὴ πνευματικῆς χαρᾶς», «θεία εὐλογία» καὶ ἀγλαὸ «καρπὸ μᾶς πλήρους χάριτος πορείας»!

Τότε, ὁ ἅγιος Πατριάρχης παρακαλοῦσε μὲ δάκρυα τὸν Θεὸ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ στὸν Ἄρειον νὰ εἰσέλθῃ στὸν ὀρθόδοξον ναὸ, διότι μαζί μὲ τὸν αἰρεσιάρχη θὰ εἰσῆρχετο καὶ ἡ αἵρεσι· στὶς 25 Μαΐου 2014, κατόπιν δικῆς σας προσκλήσεως, ὁ Πάπας εἰσῆλθε ὅχι σὲ ὅποιονδήποτε ὀρθόδοξον ναὸ, ὅχι στὸν ναὸ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου τοῦ Φαναρίου, ἀλλὰ στὸν πάνσεπτον Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως, στὸν Πανάγιον Τάφον, καὶ μαζί του εἰσῆλθε, μὲ πομπώδεις τιμὲς καὶ ὑποδοχὲς ἐκ μέρους τῶν Ὁρθοδόξων, ἡ παναίρεσι (κατὰ τὸν ἅγ. Ἰουστίνον Πόποβιτς) τοῦ Παπισμοῦ, συνοδευομένη ἀπὸ τὶς ἀπαίσιες ἀδελφές καὶ θυγατέρες τῆς, τὸ φιλιόκβε, τὸ πρωτεῖο, τὸ ἀλάθητο, τὴν ἄσπιλον σύλληψιν τῆς Θεοτόκου, τὰ ἄζυμα, τὴν ἀξιομισθία τῶν ἁγίων, τὸ καθαρτήριο πῦρ, καὶ ἄλλες πλάνες καὶ αἱρέσεις. Καὶ μόνον αὐτό; Ἡ «ἐκλεκτή» ὑμῶν ὁμίγυρις συμπεριελάμβανε ἐκπροσώπους καὶ ἄλλων αἱρέσεων, ὅπως τοῦ Μονοφυσιτισμοῦ καὶ ἄλλων δογμάτων!

Ἡ κουστωδία, ποὺ ἀπέστειλε ὁ Πιλάτος, ἐφύλαττε τὸ ἐνταφιασμένον σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἔξω ἀπὸ τὸν τάφον. Ἡ δική

σας παναιρετική κουστωδία, ή οποία με τις φοβερές αίρέσεις έχει κατασχίσει τὸ θεανθρώπινο σῶμα, εἰσπλήθε, κατόπιν δικῆς σας προσκλήσεως, ἐντὸς τοῦ Παναγίου Τάφου, παρόντων δυστυχῶς καὶ Ἁγιοταφῶν Πατέρων, οἱ ὅποιοι ἀσφαλῶς θὰ ἐσκέπτοντο γιὰ πόσο ἀκόμη καιρὸ, μετὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ ὀλίγημα, θὰ ἐπιτρέπη ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ νὰ φυλάττουν μετὰ παρησία τὰ Πανάγια προσκυνήματα.

Οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι

Κατόπιν τούτων, δανειζόμεθα, Παναγιώτατε, τὸν λόγο τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ σᾶς ἐρωτῶμε· **Δὲν φοβεῖσθε τὸν Θεό; Δὲν διδάσκεσθε ἀπὸ τὴν Ἱστορία;** Δὲν σᾶς προβληματίζει ὁ αἰφνίδιος καὶ κακὸς θάνατος τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ τὸ 1439 καὶ ἡ ταφή του μακριὰ ἀπὸ τὸ ποίμνιό του, στὴν ξένη καὶ ἀφιλόξενη γῆ τῆς Φλωρεντίας, στὸν ναὸ τῶν αἱρετικῶν Δομινικανῶν; Δὲν σᾶς προβληματίζει ὁ ἐξ ἴσου αἰφνίδιος καὶ κακὸς θάνατος τοῦ 49χρονου παπόφλου Μητροπολίτου Λένινγκραντ Νικοδήμου, ποὺ ξεψύχησε μπροστὰ στὰ πόδια τοῦ νεοεκλεγέντος Πάπα Ἰωάννου Παύλου Α', τοῦ γνωστοῦ καὶ ὡς «Πάπα τῶν 33 ἡμερῶν», στὶς 5 Σεπτεμβρίου 1978;

Δὲν σᾶς προβληματίζει ὁ αἰφνίδιος ἐπίσης θάνατος τοῦ Μητροπολίτου Κερκύρας Τιμοθέου στὶς 15 Μαρτίου 2002, ὀλίγες ἡμέρες μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τὸ Βατικανό; Δὲν σᾶς προβληματίζει, τέλος, ὁ τραγικὸς θάνατος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου, ὁ ὅποιος, μετὰ τὴν (πρῶτη στὴν ἱστορία) ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα στὴν Ἑλλάδα, τὴν διοργάνωση (γιὰ πρώτη φορά) συνεδρίου τοῦ Π.Σ.Ε. ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους καὶ τὴν (πρῶτη γιὰ ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν) μετάβασί του στὸ Βατικανό, δίχως τὴν ἔγκρισί τῆς Ἱ. Συνόδου, ἐκλήθη

νὰ ἐγκαταλείψη πρόωρα καὶ αὐτὸς τὸν μάταιο τοῦτο κόσμος καὶ νὰ στερηθῆ ἔτσι ἡ Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία τὸν χαρισματικό, κατὰ τὰ ἄλλα, ἡγέτη της; Ἀναρωτηθήκατε ποτέ, μήπως οἱ πρόωροι αὐτοὶ θάνατοι ἦσαν θεοσημίες, διὰ τῶν ὁποίων ὁ Θεὸς ἀπεδοκίμασε τὶς προαναφερθεῖσες ἀντίθετες πρὸς τὸ θέλημά Του ἀρχιερατικὲς παρεκτροπές, «ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικῶς»; Δὲν φοβεῖσθε, μήπως ὁ Θεὸς ἀπευθύνει καὶ πρὸς τὴν Παναγιότητα σας ἐρώτημα, παρόμοιο μ' ἐκεῖνο, ποὺ ἀπνύθινε στοὺς Φαρισαίους· «τὴν μὲν καταστροφήν τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος γινώσκεις διακρίνειν, τὴν δὲ καταστροφήν τοῦ πνευματικοῦ περιβάλλοντος ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὃν ὑπηρετεῖς καὶ προωθεῖς, οὐ δύνασαι γνῶναι»;

Ρεκόρ ἐπισκεψιμότητος καταρρίπτει βίντεο, ἀναρτηθὲν πρὸ ἡμερῶν στὸ διαδίκτυο, ποὺ παρουσιάζει πολὺ καὶ ὑπέργηρο Λευίτη τῶν Ἀθηνῶν, λευκανθέντα στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου, νὰ κλαίῃ σὰν μικρὸ παιδί, **ἀναλογιζόμενος τὰ δεινὰ ποὺ θὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν, ἐξ αἰτίας τῶν προδοσιῶν τῆς Πίστεως καὶ τῆς ἀποστασίας κλήρου καὶ λαοῦ.**

Ἐγκαταλείψατε τὴν πλάνη

Σφραγίζομε, Παναγιώτατε, τὴν παρούσα μετὰ μία υἱική καὶ ταπεινὴ παράκλησι. Ἐγκαταλείψατε τὴν πλανεμένη ὁδὸ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἐπιστρέψατε στὴν ἀπλανῆ ὁδὸ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἄγγελος, ὅμοιος μ' ἐκεῖνον, ποὺ ἔφρασε τὸν δρόμο τοῦ Βαλαάμ, ἔχων «τὴν ρομφαίαν ἐσπασμένην ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ», φράσσει καὶ τὸν δικὸ σας δρόμο. Δὲν τὸν βλέπετε;

Τὶ περιμένετε γιὰ νὰ ἀλλάξετε πορεία; Νὰ σᾶς ὀμιλήσουν τὰ μάρμαρα τῆς Ἁγία-Σοφίας μετὰ ἀνθρώπινη φωνὴ καὶ νὰ σᾶς ἐλέγξουν; «Οὐ δύνασθε δυσι

κυρίως δουλεύειν· οὐ δύνασθε Ὁρθοδοξία ὑπηρετεῖν καὶ Οἰκουμενισμῶ». Ἡ πρώτη ὑπηρετεῖ τὸν Χριστό· ὁ δεύτερος τὸν Ἀντίχριστο καὶ τὸν Διάβολο. Παύσατε νὰ προκαλῆτε τὸν Θεὸ καὶ νὰ σκανδαλίξετε τὸν λαὸ Του. Καὶ μὴ διανοηθῆτε νὰ τροποποιήσετε ἢ καταργήσετε Ἰ. Κανόνες τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων καὶ τῶν Οἰκουμηνικῶν Συνόδων, διότι τέτοιες κραυγαλέες ἀσυνταξίες, καὶ ἂν ἀκόμη ἔχουν «συνοδική» καὶ «Πανορθόδοξη» κάλυψη, δὲν πρόκειται νὰ γίνουν ἀποδεκτὲς καὶ σεβαστὲς ἀπὸ τὴν συνείδησι τοῦ Ὁρθοδόξου ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος. Καὶ αὐτὴ ἢ συνείδησι, ποῦ ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει ἀποφάσεις καὶ οἰκουμηνικῶν ἀκόμη Συνόδων, ὅσο καὶ ἂν ἐσεῖς τὴν ὑποτιμᾶτε, καὶ ὅσο καὶ ἂν φαίνεται ὑπνώπτουσα καὶ ἐξασθενημένη, νὰ γνωρίζετε ὅτι ἀγρυπνεῖ

καὶ εἶναι πάντοτε ἕτοιμη νὰ ἀντιδράσῃ σὲ ὅποιαδήποτε «τετελεσμένα» ἀποφασίσῃ ἢ μέλλουσα νὰ συνέλθῃ τὸ 2016 Σύνοδος, ἐὰν αὐτὰ εἶναι ἀντίθετα πρὸς τὴν Ἁγία Γραφή, τὴν Ἱερὰ Παράδοσι καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Ἐλπίζουμε νὰ μὴ περιφρονήσετε τὴν ἀγωνιώδη αὐτὴ φωνή, ποῦ ὑψώνουμε ἀπὸ τὸν μακρινὸ Καναδᾶ.

Μὲ σεβασμὸ,

• Ἑλληνορθόδοξος Ἱεραποστολικὴ Ἀδελφότης «Μ. Ἀθανάσιος», Τορόντο.

• Ἑλληνοκαναδικὴ Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολικὴ Ἀδελφότης «Ἀπόστολος Παῦλος», Τορόντο.

• Ἑλληνοκαναδικὴ Ἱεραποστολικὴ Ἀδελφότης «Ὁρθόδοξος Φωνή», Μόντρεαλ.

ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ¹

Ὁ Ἀντίχριστος

Γέροντα, πέστε μας κάτι γιὰ τὸν Ἀντίχριστο.

– Ἴσως ποῦμε μιά φορά γιὰ τὸν Χριστό... Ὅσο μποροῦμε νὰ εἴμαστε κοντὰ στὸν Χριστό. Ἐν εἴμαστε μὲ τὸν Χριστό, τὸν Ἀντίχριστο θὰ φοβηθοῦμε; Μήπως τὸ ἀντίχριστο πνεῦμα δὲν ὑπάρχει τώρα; Τὸ κακὸ οὕτως ἢ ἄλλως τὸ κάνει τὸ ἀντίχριστο πνεῦμα. Καὶ ἂν γεννηθῆ καὶ ἓνα ἀντίχριστο τέρας καὶ κάνῃ μερικὰ μπανταλά, θὰ γελοιοποιηθῆ στό τέλος. Θὰ συμβοῦν ὅμως γεγονότα πολλά. Ἴσως

προλάβετε νὰ ζήσετε καὶ ἐσεῖς πολλὰ ἀπὸ τὰ σημεῖα ποῦ γράφει ἡ Ἀποκάλυψη. Σιγά-σιγά ἀρκετὰ ἀρχίζουν νὰ βγαίνουν. Φωνάζω ὁ ταλαίπωρος πρὶν ἀπὸ πόσα χρόνια! Εἶναι φοβερὴ, ἐξωφρενικὴ ἢ κατὰ στασι! Ἡ παλαβομάρα ἔχει ξεπεράσει τὰ ὅρια. Ἦρθε ἡ ἀποστασία καὶ μένει τώρα νὰ ἔρθῃ «ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας»². Θὰ γίνῃ τρελλοκομεῖο. Μέσα στὴν ἀναμπουμπούλα ποῦ θὰ ἐπικρατῆ, θὰ ξεσηκωθῆ κάθε κράτος νὰ κάνῃ ὅ,τι τοῦ λέει ὁ λογισμὸς. Ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χέρι Του, τὰ συμφέ-

1. Ὅσα ἀναφέρονται σ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο ἔχουν εἰπωθῆ ἢ γραφῆ στὴν διάρκεια τῶν ἐτῶν 1981-1994.

2. Β' Θεσ. 2, 3.

ροντα τῶν μεγάλων νά εἶναι τέτοια, πού νά μᾶς βοηθήσουν. Κάθε λίγο θά ἀκοῦμε κάτι καινούργιο. Θά βλέπουμε νά γίνονται τά πιό ἀπίθανα, τά πιό παράλογα πράγματα. Μόνο πού τά γεγονότα θά περνᾶνε τάκα-τάκα.

Οἰκουμενισμός, κοινή ἀγορά, ἕνα κράτος μεγάλο, μιά θρησκεία στά μέτρα τους. Αὐτά εἶναι σχέδια διαβόλων. Οἱ Σιωνιστές ἐτοιμάζουν κάποιον γιά Μεσσία. Γι' αὐτούς ὁ Μεσσίας εἶναι βασιλιάς, δηλαδή θά κυβερνήσῃ ἐδῶ στήν γῆ. Οἱ Ἰεχωβάδες καί αὐτοί ἀποβλέπουν σέ ἕναν βασιλιά ἐπίγειο. Θά παρουσιάσουν οἱ Σιωνιστές ἕναν, καί οἱ Ἰεχωβάδες θά τόν δεχθοῦν. Θά ποῦν «αὐτός εἶναι». Θά γίνῃ μεγάλη σύγχυση. Μέσα στήν σύγχυση αὐτή ὅλοι θά ζητοῦν ἕναν Μεσσία, γιά νά τούς σώσῃ. Καί τότε θά παρουσιάσουν κάποιον πού θά πῇ: «Ἐγώ εἶμαι ὁ Ἰάμης, ἐγώ εἶμαι ὁ πέμπτος Βούδδας, ἐγώ εἶμαι ὁ Χριστός πού περιμένουν οἱ Χριστιανοί, ἐγώ εἶμαι αὐτός πού περιμένουν οἱ Ἰεχωβάδες, ἐγώ εἶμαι ὁ Μεσσίας τῶν Ἑβραίων». Πέντε «ἐγώ» θά ἔχῃ!...

Ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης, ὅταν λέν στήν πρώτη ἐπιστολή «Παιδιά,...ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καί νῦν ἀντίχριστοι πολλοί γεγόνασιν...»,³ δέν ἐννοεῖ ὅτι καί ὁ ἀναμενόμενος Ἀντίχριστος θά εἶναι σάν τούς διώκτες Μαξιμιανούς καί Διοκλητιανούς, ἀλλά ὅτι ὁ Ἀντίχριστος θά εἶναι ὁ ἀναμενόμενος κατά κάποιον τρόπο ἑνσαρκωμένος διάβολος, πού θά παρουσιασθῇ στόν ἰσραηλιτικό λαό ὡς Μεσσίας καί θά πλανήσῃ τόν κόσμο. Ἔρχονται δύσκολα χρόνια· θά ἔχουμε δοκιμασίες μεγάλες. Θά ἔχουν μεγάλο διωγμό οἱ Χριστιανοί. Καί βλέπεις, οἱ ἄνθρωποι οὔτε κἄν καταλαβαίνουν ὅτι ζοῦμε στά σημεῖα τῶν

καιρῶν, ὅτι προχωρεῖ τό σφράγισμα. Εἶναι σάν νά μί συμβαίῃ τίποτε. Γι' αὐτό λέει ἡ Γραφή ὅτι θά πλανηθοῦν καί οἱ ἐκλεκτοί⁴. Ὅσοι δέν θά ἔχουν καλή διάθεσι, δέν θά φωτισθοῦν καί θά πλανηθοῦν στά χρόνια τῆς ἀποστασίας. Γιατί, ὅποιος δέν ἔχει τήν θεία Χάρι, δέν ἔχει πνευματική διαύγεια, ὅπως καί ὁ διάβολος.

– Πιστεύουν, Γέροντα, οἱ Σιωνιστές τά περὶ Ἀντιχρίστου;

– **Αὐτοί θέλουν νά κυβερνήσουν ὅλον τόν κόσμο. Χρησιμοποιοῦν γιά νά πετύχουν τόν σκοπό τους τήν μαγεία καί τόν σατανισμό.** Τήν σατανολατρία τήν βλέπουν σάν μιά δύναμη, πού θά τούς βοηθήσῃ στά σχέδιά τους. Πᾶνε δηλαδή νά κυβερνήσουν τόν κόσμο μέ σατανική δύναμη. Τόν Θεό δέν Τόν βάζουν στόν λογαριασμό τους. Θά εὐλογηθοῦν ὅμως ἔτσι ἀπό τόν Θεό; Μέσα ἀπό αὐτό ὁ Θεός θά βγάλῃ πολλά καλά. Οἱ ἄλλες σατανικές θεωρίες κράτησαν τοῦλάχιστον ἑβδομήντα χρόνια· αὐτοί οὔτε ἑπτὰ χρόνια δέν θά κρατήσουν.

– Γέροντα, ὅταν ἀκούω γιά τόν Ἀντίχριστο, νιώθω ἕναν φόβο μέσα μου.

– Τί φοβᾶσαι; Πιό φοβερός θά εἶναι ἀπό τόν διάβολο; Αὐτός εἶναι ἄνθρωπος. Ἐδῶ ἡ Ἁγία Μαρίνα ἔδερεν τόν διάβολο καί ἡ Ἁγία Ἰουστίνα τόσους δαίμονες διέλυσε. Στό κάτω κάτω ἐμεῖς δέν ἤρθαμε νά βολευτοῦμε σ' αὐτόν τόν κόσμο.

Ἀπό τό βιβλίο: Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου *Λόγοι*, τ. Β', *Πνευματική Ἀφύπνισι*, ἔκδ. Ἱερῶν Ἡσυχαστηρίων «Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης 1999, σσ. 175-177.

Σημ. «Π»: Οἱ ὑπογραμμίσεις εἶναι δικές μας.

3. Α' Ἰω. 2, 18.

4. Βλ. Ματθ. 24, καί Μάρκ. 13, 22.

**ΤΑ ΠΡΟΣΦΑΤΩΣ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΘΕΝΤΑ
ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΟΛΗ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΙΚΟ ΤΟΥΣ ΥΠΟΒΑΘΡΟ***
ὕπὸ Ὁρθοδόξου Ἱερέως

Εἰσαγωγή (τῆς impantokratoros.gr)

Τὸ παρακάτω σημαντικό κείμενο «Τὰ προσφάτως διαδραματισθέντα στὴν Ἁγία Πόλη καὶ τὸ ἐκκλησιολογικὸ τους ὑπόβαθρο», συντεθὲν ἀνωνύμως ἀπὸ Ὁρθόδοξο Ἱερέα καὶ πρωτοτύπως δημοσιευμένο στὴν ἀγγλική, κυκλοφορήθηκε σὲ ξενόγλωσσες ἱστοσελίδες, καὶ στὴν δική μας, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Ἡ ἰδιαιτερότητα καὶ σημασία του συνίσταται στὸ ὅτι ἐξετάζει ἐκκλησιολογικῶς, μὲ γλῶσσα ἀπλή, ἀλλὰ βαθεῖα ἀνάλυση, τὴν ὁμιλία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, τὴν ἐκφωνηθεῖσα στὶς 23 Μαΐου τρ.ἔ. στὸν Πανίερο Ναὸ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐνώπιον ἀμφοτέρων τῶν ἀντιπροσωπειῶν, ὀρθοδόξου καὶ παπικῆς.

Ὁ συντάκτης τοῦ κειμένου, πρῶτα ἐπισημαίνει τὸν ἀβάσιμο καὶ ἀνούσιο ἐνθουσιασμό καὶ τὴν ἀπλῶς φραστικὴ «καταλλαγή» κατὰ τὴν ἐφετινὴ πεντηκονταετηρίδα τῆς συναντήσεως Πατριάρχου Ἀθιναγόρου καὶ Πάπα Παύλου τὸ 1964 ἐν συνεχείᾳ δέ, ἐντοπίζει τὴν ἐναρμόνιση τῆς ὁμιλίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μὲ ἐπίσημα παπικὰ ἐκκλησιολογικὰ κείμενα (Lumen Gentium καὶ Unitatis Redintegratio τοῦ 1964) καὶ τὴν ταυτόχρονη ἀπομάκρυνσίν της ἀπὸ ὀρθόδοξα κείμενα τῆς ἐκκλησιολογικῆς ὁμοφωνίας καὶ διαχρονίας τῶν τεσσάρων Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν, ὅπως αὐτὲς ἐκφράζονταν σταθερῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως σὲ ἐπίσημα κείμενα μέχρι τὴς ἀρχῆς τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

Ὁ Ἱερεὺς - ἀρθρογράφος τῆς κριτικῆς αὐτῆς, ὀρθῶς ὀνομάζει «**ἐκκλησιολογικὸ Νεστοριανισμό**», τὴν ἐκ μέρους τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρωτοφανῆ γιὰ τοὺς Ὁρθοδόξους διαίρεση τῆς Ἐκκλησίας σὲ «**ἀδιαίρετη ἐκτὸς τοῦ χρόνου, ὑπεριστορικῶς**» καὶ σὲ «**διεσπασμένη ἐν χρόνῳ, ἱστορικῶς, ἠττημένη ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ἀδυναμία**». Μὲ σαφεῖς ἀναφορὲς στὴν αὐθεντία τοῦ εὐαγγελικοῦ καὶ ἀποστολικοῦ λόγου, δηλαδὴ στὰ κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐπισημαίνεται τὸ ἀσυμβίβαστο τῶν πατριαρχικῶν ἀπόψεων μὲ τὴν ἐκκλησιολογία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ ὁποία ἔχει σαφεῖς χριστολογικὴ ἀναφορά.

Ὁ Ὁρθόδοξος Ἱερεὺς καὶ συντάκτης, διαπνεόμενος ἀπὸ ἐπαινετὸ ζῆλο καὶ κάτοχος ὧν –ὅπως ἀποδεικνύεται– τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησιολογίας, ἐκφράζει τὸν φόβο του μήπως ἤδη ὑφίσταται παράτυπη καὶ ἄθεσμη ἔνωση Ὁρθοδοξίας καὶ αἱρέσεως, ὑπὸ τὴν ἔννοια τῆς ὀρθοδόξου ἀναγνωρίσεως μιᾶς αἱρετικῆς «ἐκκλησιακότης» (“ecclesiality”)· ὑπενθυμίζει ἐπίσης τὴν αἰώνια εὐθύνη τῶν ἀρμοδίων, ἔναντι ὅσων Ὁρθοδόξων ἢ ἑτεροδόξων ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἐξ αἰτίας τοῦ συγχρωτισμοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὴν αἵρεση τοῦ Παπισμοῦ. **Ἐξ ἐπόψεως σωτηριολογίας «καθ’ ὅσον ἡ νέα αὐτὴ ἐκκλησιολογία, μιᾶς "διαρρεμένης ἐκκλησίας" ἀκυρώνει τελικὰ**

* Ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα impantokratoros.gr. Δημοσιεύουμε ἐδῶ, ἐλλείπει χώρου, μόνο τὴν εἰσαγωγή καὶ ἓνα τμήμα τοῦ ἀξιόλογου ἀρθρου. Ὁλόκληρο τὸ ἀρθρο εὐρίσκεται στὸ διαδίκτυο.

τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, εὖλογα θὰ μπορούσε νὰ θεωρηθεῖ ὡς αἴρεση».

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ κυρίως ἄρθρο

[...]

Σὲ παρατηρήσεις τοῦ ἰδίου τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως στὴν πρώτη ὁμιλία του, ποὺ δόθηκε στὴν Ἱερουσαλὴμ στὶς 23 Μαΐου στὸν Πανίερο Ναὸ τοῦ Παναγίου Τάφου, ἐκφράστηκε σαφῶς ἡ οὐσία τῆς νέας ἐκκλησιολογίας:

Ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἡ ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν «ἀρχῇ Λόγου», τοῦ «ὄντος πρὸς τὸν Θεόν», καὶ «Θεοῦ ὄντος» Λόγου, κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν τῆς ἀγάπης, δυστυχῶς κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς στρατεία αὐτῆς, λόγῳ τῆς ὑπερισχύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας καὶ τοῦ πεπερασμένου θελήματος τοῦ ἀνθρωπίνου νοός, διεσπᾶσθη ἐν χρόνῳ. Οὕτω διεμορφώθησαν καταστάσεις καὶ ὁμάδες ποικίλαι, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκάστη διεκδικεῖ «αὐθεντίαν» καὶ «ἀλήθειαν». Ἡ Ἀλήθεια ὅμως εἶναι Μία, ὁ Χριστός, καὶ ἡ ἰδρυθεῖσα ὑπ’ Αὐτοῦ Μία Ἐκκλησία.

Ἡ Ἁγία Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία κατέβαλε πρὸ τοῦ μεγάλου Σχίσματος τοῦ 1054 μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀλλὰ καὶ μετ’ αὐτό, προσπαθείας πρὸς ὑπέρβασιν τῶν διαφορῶν, προερχομένων ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν πολλοῖς ἐξ ἄλλοτρίων τοῦ περιβάλλοντος τῆς Ἐκκλησίας παραγόντων. Ἀτυχῶς, ὑπερίσχυσε ὁ ἀνθρώπινος παράγων, καὶ διὰ τῆς συσσωρεύσεως προσθηκῶν «θεολογικῶν», «πρακτικῶν» καὶ «κοινωνικῶν» αἱ κατὰ τόπους Ἐκκλησίαι ὠδηγήθησαν εἰς διάσπασιν τῆς ἐνότητος τῆς πίστεως, εἰς ἀπομόνωσιν, ἐξελιχθεῖσαν ἐνίστε εἰς ἐχθρικὴν πολεμικὴν. (παραγράφοι 4, 5, δική μου ἔμφαση)

Παρατηρήστε τί δηλώνει ὁ Πατριάρχης:

1. Ὅτι ἡ Μία Ἐκκλησία εἶναι «δια-

σπασμένη ἐν χρόνῳ».

2. Ὅτι ἡ διάσπαση αὐτὴ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὑπερισχύσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας. Παρότι δὲν ἐκφράστηκε σαφῶς, ὡστόσο συνάγεται ὅτι ἡ ἀνθρώπινη αὐτὴ ἀδυναμία ἦταν ἰσχυρότερη ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν Ἐκκλησία ποὺ Ἐκεῖνος ἴδρυσεν.

3. Ὅτι οἱ ποικίλες ὁμάδες, κομμάτια τῆς Μίας Ἐκκλησίας, ποὺ προέκυψαν ἀπ’ αὐτὴ τὴ διάσπαση, «διεκδικεῖ», ἡ καθεμία ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀποτελεῖ τὴν αὐθεντικὴ καὶ ἀληθῆ Ἐκκλησία. Ἡ ἐπίπτωση ἐδῶ εἶναι ὅτι, οὐδεμία ἐξ αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δὲν μπορεῖ δικαίως νὰ διεκδικήσει ἀποκλειστικὰ τὸν τίτλο τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας.

4. Μολαταῦτα, παρότι οἱ συναγωνιζόμενες αὐτὲς ὁμάδες διεκδικοῦν ὅλες κατ’ ἀποκλειστικότητα γιὰ τὸν ἑαυτό τους τὴν αὐθεντία καὶ τὴν ἀλήθεια, ἡ Ἐκκλησία εἶναι Μία. Γιὰ ἄλλη μία φορὰ προκύπτει τὸ συμπέρασμα ἀπ’ ὅλα, ὅσα εἰπώθηκαν, ὅτι αὐτὴ ἡ ἐνότητα (openness) ὑφίσταται μόνον ἐκτὸς τοῦ χρόνου, δεδομένου ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ὅπως εἶπε, «διεσπᾶσθη ἐν χρόνῳ».

Γιὰ νὰ λάβουμε μιὰ συνολικὴ εἰκόνα τῆς νέας ἐκκλησιολογίας ποὺ παρουσιάζεται, πρέπει νὰ προσθέσουμε στὶς θέσεις αὐτὲς περὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν τοποθέτησιν τοῦ Πατριαρχείου ἐναντι τοῦ Καθολικισμοῦ, ποὺ ἦταν ἐκδηλὴ τόσο ἐν λόγῳ ὅσο καὶ ἐν ἔργῳ καθ’ ὅλη τὴ διάρκεια τῆς ἐκδηλώσεως στὰ Ἱεροσόλυμα.

Σὲ ὅλο τὸ διαφνημιστικὸ τῆς ἐκδηλώσεως ὑλικὸ καὶ στὶς πατριαρχικὲς προσφωνήσεις, ὁ Καθολικισμὸς –τὸν ὁποῖον ἐπὶ αἰῶνες τώρα οἱ Σύνοδοι καὶ οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν χαρακτηρίσει ὡς αἰρετικὴ παρασυναγωγή– θεωρεῖται ὡς Τοπικὴ Ἐκκλησία, ἡ ἐν Ρώμῃ Ἐκκλησία. Ἀντίστοιχα, ὁ τωρινὸς πάπας θεωρεῖται

ὡς «σύγχρονος διάδοχος τοῦ πρώτου ἀποστόλου [Πέτρου] καὶ τρέχων ἡγέτης τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας [τῆς Ρώμης]». Ὁ Πατριάρχης ἐπίσης ἔχει ἀναφερθεῖ στὸν τωρινὸ Πάπα ὡς ἀδελφὸ του ἐπίσκοπο, συνυπεύθυνο γιὰ τὴν καλὴ διαποίμανση τῆς Μίας Ἐκκλησίας. Θεωρεῖ τὰ μυστήρια, τὰ ὁποῖα ἐπιτελοῦνται ἀπὸ τὸν Πάπα καὶ τοὺς κληρικούς του ὡς κατ' ἀκριβείαν μυστήρια τῆς Μίας Ἐκκλησίας. Δὲν μᾶς ἐκπλήσσει ὡς ἐκ τούτου τὸ ὅτι βλέπει τὴν Ἐκκλησία διασπασμένη στὴν ἱστορία καὶ –ἐν τούτοις– τρόπον τινὰ ἀκόμη Μία, ἀλλὰ ἐκτὸς τῆς ἱστορίας.

Τί συμπεράσματα μποροῦμε τώρα νὰ ἐξαγάγουμε γι' αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁποία σκιαγραφεῖ ὁ Πατριάρχης;

Μποροῦμε νὰ ποῦμε τὰ ἑξῆς:

1. Εἶναι πλήρως ἐναρμονισμένη μετὰ τὴ νέα ἐκκλησιολογία τῆς Β' Βατικανῆς Συνόδου, ὅπως αὐτὴ παρουσιάστηκε στὰ συνοδικὰ κείμενα *Lumen Gentium* καὶ *Unitatis Redintegratio*.

2. Εἶναι σὲ πλήρη διάσταση μετὰ τὴν θεώρηση τῆς Ἐκκλησίας ὅπως παρουσιάστηκε σὲ σχετικὰ συνοδικὰ κείμενα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὅπως εἶναι οἱ Ἀποφάσεις τῆς Συνόδου τοῦ 1484, οἱ Πατριαρχικὲς Ἐγκύκλιοι τοῦ 1848 καὶ 1895, ἀλλὰ καὶ σὲ κείμενα τῶν Ἁγίων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τὸν «νοῦν» τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ θέματος, συγκεκριμένα: οἱ Ἅγιοι Γρηγόριος Παλαμᾶς, Νεκτᾶριος Πενταπόλεως, Μᾶρκος Ἐφέσου, Παΐσιος Βελιτσκόφσκυ καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Ὁ Πατριάρχης καὶ οἱ ὑποστηρικτές του εὐθυγραμμίζονται καὶ ἐπιχειροῦν συνάμα νὰ εὐθυγραμμίσουν ὁλόκληρη τὴν Ὁρθοδοξία μετὰ τὴν ἐκκλησιολογικὴ γραμμὴ ποὺ χαράχθηκε κατὰ τὴν Β' Βατικανὴ Σύνοδο. Ἡ νέα αὐτὴ ἐκκλη-

σιολογία προβλέπει μίαν διάσπαση τῆς Ἐκκλησίας «ἐν χρόνῳ», τέτοια ὥστε ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ ὁ Καθολικισμὸς νὰ θεωροῦνται «οἱ δύο πνεύμονες» τῆς Μίας Ἐκκλησίας – μολονότι παρὰ ταῦτα διαιρεμένοι. Σ' αὐτὴ τὴν ἐκκλησιολογία, ἡ οἰκουμενικὴ Ἐκκλησία συμπεριλαμβάνει ἀμφότερα, τὸν Καθολικισμὸ καὶ ὅλες τὶς ἄλλες χριστιανικὲς ὁμολογίες. Ὑποτίθεται ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι μίαν κοινωνία ἐπιμέρους Σωμάτων, ποὺ εἶναι λίγο-πολύ ἐκκλησίες· μίαν κοινωνία ποὺ πραγματοποιεῖται σὲ ποικίλες διαβαθμίσεις πληρότητας, ὥστε τὸ ἓνα μέρος τῆς Ἐκκλησίας, ἐκεῖνο ὑπὸ τὸν Πάπα, νὰ θεωρεῖται «πλήρως» ἡ Ἐκκλησία, καὶ ἓνα ἄλλο μέρος τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως μίαν Προτεσταντικὴ ὁμολογία, νὰ θεωρεῖται «ἀτελῶς» ἢ μόνον «ἐν μέρει» ὡς ἡ Ἐκκλησία. **Ἔτσι λοιπόν, αὐτὴ ἡ ἐκκλησιολογία ἀφήνει περιθώρια γιὰ συμμετοχὴ στὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας ἔξω ἀπὸ τὰ κανονικὰ ὄριά της,** ἔξω ἀπὸ τὴν μίαν Εὐχαριστιακὴ σύναξη, τὸ ὁποῖο ἀντιτίθεται μετὰ μίαν καλῶς καὶ ὀρθῶς ἐννοούμενη «Εὐχαριστιακὴ ἐκκλησιολογία».

Ἐπομένως, ἡ ἐκκλησιολογία ποὺ ἐξέφρασε ἐν λόγῳ καὶ πράξει ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ ἐκκλησιολογία τῆς Β' Βατικανῆς **συγκλίνουν** στὴν ἀποδοχὴ μίας διαιρεμένης Ἐκκλησίας ἢ μίας Ἐκκλησίας ποὺ κομματιάστηκε ἀπὸ τὴν βαρεία χεῖρα τῆς ἱστορίας. Θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθεῖ **ὡς ἐκκλησιολογικὸς Νεστοριανισμὸς,** μίαν ἐκκλησιολογία δηλαδή, κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία διαίρεται σὲ δύο διαφορετικὲς ὀντότητες: ἀπὸ τὴ μὴ πλευρὰ ἡ Ἐκκλησία στὸν οὐρανὸν, ἐκτὸς χρόνου, ἡ μόνη ἀληθινή καὶ καθολικὴ· ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἡ Ἐκκλησία, ἢ μᾶλλον «οἱ ἐκκλησίες», ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν τῷ χρόνῳ, ἐλλειμματικὲς καὶ σχετικὲς, χαμένες στὶς σκιὰς τῆς ἱστορίας, ποὺ ἀναζητοῦν νὰ

πλησιάσουν ή μία την άλλη και [επίσης να πλησιάσουν] σε εκείνη την υπερβατική τελειότητα, όσο είναι δυνατό στην «άδυναμία του πεπερασμένου ανθρώπινου θελήματος».

Σ' αυτήν την εκκλησιολογία, οι ταραχώδεις και επιζηήμιες διαιρέσεις της ανθρώπινης ιστορίας έχουν υπερισχύσει της «έν χρόνω» Έκκλησίας. Η ανθρώπινη φύση της Έκκλησίας, διαιρεμένη και διασκορπισμένη, έχει χωρισθεί από την Κεφαλή της, τον Θεάνθρωπο. Αυτή είναι μία Έκκλησία επίγεια, αποστερημένη της οντολογικής φύσεώς της, δεν είναι «Μία και Άγία», ούτε κατέχει όλη την αλήθεια μέσω της υποστατικής ενώσεώς της με τη θεία φύση του Λόγου.

Αναμφίβολα αυτή η εκκλησιολογία διαφεύδει την πίστη και την ομολογία των Όρθοδόξων σε Μία, Άγία, Καθολική και Αποστολική Έκκλησία. Η Έκκλησία του Χριστού, όπως ο Απόστολος

Παῦλος ἐξαιρετικὰ ὄρισε, «ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» (Εφ. 1, 23). Τὸ πλήρωμα τοῦ Χριστοῦ ταυτίζεται μὲ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ὅπως ὁ Χριστός, ὅταν περπάτησε στὴ γῆ ἐν χρόνῳ ὡς Θεάνθρωπος, ὁρατὸ καὶ ἀδιαιρέτο, σηματοδοτούμενο ἀπὸ θεανθρώπινα χαρακτηριστικά. Ὅπως σημειώνει χαρακτηριστικὰ ὁ Βλαδίμηρ Λόσκυ «ὄ,τι μπορεῖ νὰ διακηρυχθεῖ ἢ νὰ ἀποκηρυχθεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ, μπορεῖ ἐξίσου νὰ ἐφαρμοσθεῖ στὴν Έκκλησία, καθόσον εἶναι ἕνας θεανθρώπινος ὀργανισμὸς». Αὐτὸ σημαίνει, λοιπόν, ὅτι ὅπως ἀκριβῶς δὲν θὰ μπορούσαμε ποτὲ νὰ ἰσχυρισθοῦμε ὅτι ὁ Χριστὸς διαιρεῖται, ἔτσι οὔτε θὰ μπορούσαμε νὰ ἐπιδοκιμάσουμε καὶ ὅτι μπορεῖ ποτὲ ἡ Έκκλησία νὰ διαιρεθεῖ (βλ. Α΄ Κορ. 1, 13).

Αὐτὴ ἡ Έκκλησία, ἀναντίρρητα, ἰδρῦθηκε, καθιερώθηκε, ἐξαπλώθηκε καὶ

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιὰ τὴ συνδρομὴ σας

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ τῆς συνδρομῆς σας (ἐσωτερικοῦ 10 €, ἐξωτερικοῦ 30 € καὶ Κύπρου 15 €) μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε τὴν ἔνθετη ταχυπληρωμὴ (ἐμπεριέχεται σὲ δύο τεύχη τῆς Παρακαταθήκης ἐτησίως), ἢ ὁποῖα ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικὸ τέλος ἀπὸ τίς ἄλλες ταχυδρομικὲς ἐπιταγές ἢ νὰ καταθέσετε χρήματα σὲ ἕναν ἀπὸ τοὺς δύο τραπεζικοὺς λογαριασμούς, πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνικὴ Τράπεζα: 421/614374-15, IBAN GR 4901104210000042161437415 καὶ

Alpha Τράπεζα: 815-002101-039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454

Γράφετε καθαρὰ τὰ στοιχεῖα σας

Ἐάν στείλατε μία φορά στὴ διάρκεια τοῦ ἔτους τὴ συνδρομὴ σας στὴν Παρακαταθήκη, ἀγνοῆστε τὴν ταχυπληρωμὴ, πού θὰ βρεῖτε γιὰ δευτέρη φορά ἐντὸς τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀποδείξεων σὲ ὅσους ἔστειλαν συνδρομὴ γίνεται δύο φορές τὸ χρόνο.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νὰ γράφετε καθαρὰ στὴ θέση «Αποστολέας» τὰ στοιχεῖα σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στὴν ἐτικέτα τῆς Παρακαταθήκης, πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεῖα ἀναγράφουμε ἐμεῖς στὴν ἐτικέτα στὸν φάκελο τῆς Παρακαταθήκης καὶ ἄλλα ἐσεῖς στὴν ταχυπληρωμὴ πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε ἐπίσης νὰ γράφετε τὸ τηλέφωνό σας.

υπάρχει μέχρι σήμερα εντός του χρόνου (και θα υπάρχει μέχρι τη Δευτέρα παρουσία και εκείθεν). Αυτό συμβαίνει διότι η Ἐκκλησία εἶναι τὸ Θεανθρώπινο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἰσῆλθε ἐντὸς τοῦ χρόνου, περπάτησε καὶ πέθανε καὶ ἀναστήθηκε καὶ ἀνελήφθη καὶ πρόκειται νὰ ἐπανέλθει ἐντὸς τοῦ χρόνου. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ συνέχεια τῆς ἐντὸς τοῦ χρόνου ἐνσαρκώσεως. Καὶ ὅπως ὁ Κύριός μας ἐθεάθη, ψηλαφήθηκε καὶ προσκυνήθηκε

ἐν Σαρκί, ἐν χρόνῳ, ἔτσι ἐπίσης συνεχίζει νὰ συμβαίνει καὶ μὲ τὸ Σῶμα Του τὴν Ἐκκλησία -ἐνωμένη καὶ ἁγία- ἐν χρόνῳ. Ἄν θὰ δεχόμασταν τὴν διαίρεση τῆς Ἐκκλησίας, θὰ δεχόμασταν λοιπὸν τὴν ἐκμυδένιση τῆς Ἐνσαρκώσεως καὶ τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου. Καθόσον ἡ νέα αὐτὴ ἐκκλησιολογία, μᾶς «διαιρεμένης ἐκκλησίας» ἀκυρώνει τελικὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, εὐλόγα θὰ μπορούσε νὰ θεωρηθεῖ ὡς αἵρεση.

«ΠΙΣΤΟΣ ἈΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ»

«Λόγος εἰς τὴν ἐξόδιον ἀκολουθίαν τοῦ Γέροντος ἡμῶν Ἀρχμ. Γεωργίου»
(27 Μαΐου / 9 Ἰουνίου 2014)

τοῦ Ἀρχμ. Χριστοφόρου, Καθηγουμένου Ἱ. Μ. Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους

«Πεντηκοστήν ἐορτάζομεν καὶ Πνεύματος Ἁγίου ἐπιδημίαν». Τὸν χαρμόσυνο καὶ πανηγυρικό χαρακτήρα τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἐορτῆς πού ἐορτάζουμε σήμερα ἔρχεται νὰ μετριάσῃ τό γεγονός τῆς κοιμήσεως τοῦ πολυσεβάστου καὶ πολυφιλήτου Πατρός μας, Ἀρχμ. Γεωργίου, πού ἐπὶ 40 χρόνια ἐφώτισε μὲ τὴν ἁγία ζωὴ του καὶ τὸν χαρισματικό λόγο του ὄχι μόνο τὴν μάνδρα τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν Ὁρθόδοξο κόσμο.

Σημεῖον θείας Χάριτος

Ἡ ἐξοδος του ἀπὸ τὴν γήϊνη βιοτὴ του κατὰ τὴν λαμπρὰ καὶ εὐσημο αὐτῆς ἡμέρα ἀποτελεῖ γιὰ ὅλους μας σημεῖο τῆς θείας Χάριτος. Σήμερα πού ἐορτάζομε τὰ γενέθλια τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἅγιος Θεὸς ἐκάλεσε κοντὰ Του τὸν Γέροντά μας, αὐτὸν πού ἀγωνίσθηκε ἔργῳ καὶ λόγῳ καθ' ὅλην τὴν ζωὴ του, ὥστε νὰ διατηρηθῆ ἀμόλυντος καὶ ἄσπιλος ὁ θεοῦφαντος χιτώνας τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τίς

ποικιλώνυμες πλάνες τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραβάσεως τῶν ἁγίων ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν πού συνεχῶς ὠμιλοῦσε καὶ συνέγραφε γιὰ τὴν κατὰ Χάριν θέωσι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν μετοχὴ του στὴν ἄκτιστη δόξα τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ, ἐπόμενος στοὺς ἁγίους Πατέρες, καὶ μάλιστα στὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ, τὸν ὁποῖον ὅλως ἰδιαίτερος ἠγάπα.

Στὸ ἱερό Εὐαγγέλιο τῆς ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς ἀκούσαμε τὸν Κύριο νὰ λέγῃ: «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεῦσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ εἶπε περὶ τοῦ Πνεύματος, οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν». Καὶ ὁ Γέροντάς μας παρέμεινε «πιστὸς ἄχρι θανάτου» στὸν Κύριο καὶ Θεό μας, τὸν ὁποῖο ἀγάπησε ὅσο τίποτε ἄλλο στὸν κόσμο αὐτό. Ἔμεινε πιστὸς στὴν ἁγία καὶ Ὁρθόδοξο πίστι, τὴν ἀκαινοτόμπτο πίστι στὸν Τριαδικό Θεό, τὴν πίστι πού παρέλαβε ἡ μόνη ἁγία Ἐκκλησία, ἡ Ὁρθόδοξος, ἀπὸ τοὺς θεόπτες Προφῆτες, τοὺς

θεοκίρκετες Ἀποστόλους καί τούς θεοφόρους Πατέρες της. Γι' αὐτό καί ἐκ τῆς καθαράς του καρδίας ἀνέβλυξε διπνεκῶς τούς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέ τούς ὁποίους στήριζε, παρηγοροῦσε καί φώτιζε τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Κατεφρόνησε τῖς ματαιότητες τοῦ παρόντος αἰῶνος

Ἡ καρδιά μας ξεχειλίζει ἀπό εὐγνωμοσύνη καί εὐχαριστία πρὸς τόν Ἅγιο Κύριο, πού μᾶς ἐχάρισε τοιοῦτον ποιμένα καί διδάσκαλο.

Θέλουμε νά σοῦ μιλήσουμε, Γέροντα, ὅπως καί ὅταν ἦσουν ζῶν ἀνάμεσά μας. Θέλουμε νά σέ εὐχαριστήσουμε γιά ὅλα ὅσα ἀπολαύσαμε τόσα χρόνια κοντά σου.

Πρῶτα ἀπό ὅλα μᾶς ἔμαθες νά ἀγαποῦμε τήν ἁγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ «ἦν ὁ Κύριος περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» καί νά ἔχουμε πάντοτε κέντρο τῆς ζωῆς μας τόν Θεάνθρωπο Χριστό. Αὐτό μᾶς τό ἔδειξες πρῶτος ἐσύ μέ τήν θεοφιλῆ βιοτί σου. Κατεφρόνησες τῖς ματαιότητες τοῦ παρόντος αἰῶνος, τοῦ ἀπατεῶνος, καί ἔδραμες ἐρασιμῶς ὀπίσω τοῦ μόνου ποθητοῦ Κυρίου καί Θεοῦ σου. Ἐφυγες τά ἀκαδημαϊκά ἔδρανα, γιά νά βρῆς τήν θεοποιό ἡσυχία. Ὑπῆρξες Χριστοκεντρικός διδάσκαλος πολλῶν ψυχῶν, καί μάλιστα τῶν ἀφιερωμένων στόν Χριστό μοναχῶν καί μοναζουσῶν. Ἐποίμανες τήν λογική μάνδρα τοῦ ὀσίου Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου καί ἐπί σαράντα χρόνια ἔγινες ὁ γεννήτωρ τῶν πνευματικῶν σου τέκνων. Αὕξησες τό κοινόβιο, πού σοῦ ἐνεπιστεύθη ὁ Θεός καί ἔθεσες ὄρους καί κανόνες γιά τήν σωτηρία μας. Μέ σοφία καί διάκρισι χειρίσθηκες μεγάλα ἐκκλησιαστικά καί ἁγιορείτικα θέματα. Προστάτευσες ἔνδεεις καί καταπονημένους συνανθρώπους μας. Ἐγράψες, ἐκήρυξες, ἐξωμολόγησες, στήριξες, παρηγόρησες. Ὑπερασπίσθηκες

τήν Ὁρθόδοξο πίστι μας ὡς ἀκραιφνῆς θεολόγος, μιμητής τῶν Ἁγίων Πατέρων καί πιστός στήν θεολογία τους.

Θά προσπαθήσουμε μέ φιλότιμο νά ἀνταποκριθοῦμε στήν ἀγάπη του

Ὁμολογοῦμε, πολυσέβαστε Γέροντα, ὅτι κατά τά ἔτη, πού ζήσαμε κοντά σου, πολλές φορές σέ πικράναμε, σέ λυπήσαμε καί σέ στενοχωρήσαμε, λόγω τῆς πνευματικῆς μας ἀνωριμότητος, μέ τῖς ἰδιοτροπίες καί παραξενιές μας, πού ὠφείλοντο στόν ἐγωϊσμό καί τήν φιλαυτία μας. Ἐσύ ὅμως, Γέροντα, ὡς φιλεύσπλαγχνος πατήρ, μέ ὑπομονή καί ἀγάπη, μιμούμενος τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστό μας, πάντοτε μᾶς συγχωροῦσες, μᾶς στήριζες καί μᾶς νουθετοῦσες, παραβλέποντας τά λάθη καί τῖς ἀδυναμίες μας καί ἀποβλέποντας μόνον στήν πνευματική μας πρόοδο καί σωτηρία. Γιά ὅλα αὐτά παρακαλοῦμε νά μᾶς συγχωρήσης καί νά εὐχεσαι γιά μᾶς, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς τῆς βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, τήν ὁποία τώρα ἐσύ ἀπολαμβάνεις. Εἴμαστε βέβαιοι ὅτι μᾶς συγχωρεῖς καί ὅτι εὐχεσαι γιά μᾶς. Σέ εὐχαριστοῦμε ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μας καί ὑποσχόμεθα ὅτι θά προσπαθήσουμε μέ φιλότιμο νά ἀνταποκριθοῦμε στήν ἀγάπη, πού μᾶς ἔδειξες, τηρώντας τῖς ἅγιες συμβουλές καί νουθεσίες, πού καθημερινά ἀπνύθουνες στόν καθένα μας ξεχωριστά καί σέ ὅλους μαζί, ὥστε νά βαδίσουμε τόν δρόμο πού μᾶς ἔδειξες, τόν δρόμο πού ὀδηγεῖ στόν Χριστό καί τήν θέωσι.

Τώρα ὅμως ἔδυσες, Γέροντα. Ἐσιώπησε ἡ θεολόγος γλῶσσα σου καί τό φωτεινό πρόσωπό σου, πού μόνον ἡ θέα του ἀρκοῦσε, γιά νά γαληνέψη ἡ ταραγμένη ἀπό τόν δαιμονικό πόλεμο ψυχή μας, θά κρυφτῆ μέσα στόν τάφο. Βαθεῖα ἡ θλίψις τῆς Γρηγοριατικῆς ἀδελφότητος. Ὅμως καί ἀκράδαντος ἡ βεβαιότης μας ὅτι τώρα

κατοικείς ἐν χώρῃ ζώντων, ἐν σκιναῖς δικαίων, «ὅπου ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων», ὅπου οἱ χοροὶ τῶν Ἁγίων συνεορτάζουν μετὰ τῶν Ἀγγέλων καὶ δοξολογοῦν ἀκαταπαύστως τὸν κοινὸ μας Δεσπότη καὶ Κύριο. Λύθηκε ὁ φυσικὸς δεσμός, γιὰ νὰ πετάξῃ τὸ λαμπρὸ πνεῦμα σου ἀπὸ τὴν ἐπίγεια ὀμίγυρι τῶν σωζομένων στὴν οὐράνια πανηγύρι τῶν λυτρωμένων.

Σέ παρακαλοῦμε, τώρα πού ἀναπαύθηκες ἀπὸ τοὺς ποιμαντικὸς κόπους καὶ ἀπὸ τοὺς πόνους τῆς πολυχρόνιας ἀσθενείας σου, νὰ μένης ἐν πνεύματι ἀνάμεσά μας καὶ μέ τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ μᾶς ἐνισχύς, νὰ μᾶς προστατεύς καὶ νὰ μᾶς διορθώνης, ὅπως τὸ ἔκανες ὅσα χρόνια ἦσουν ζῶν ἀνάμεσά μας, καὶ πολὺ

περισσότερο τώρα, καὶ νὰ μᾶς ἀξιώσης μέ τίς θερμές σου πρεσβεῖες πρὸς Κύριον νὰ ἀξιοποιήσουμε τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς μοναχικῆς μας ζωῆς καὶ νὰ σωθοῦμε.

Ἡ ψυχὴ σου ἤδη βρίσκεται στὸν Χριστό. Τὸ τίμιο σῶμα σου τὸ παραδίδουμε στὴν γῆ «ἐξ ἧς ἐλήφθη». Τὸ ἀσπαζόμεστε σάν πολύτιμο θησαυρὸ, πού ὁ Θεὸς τὸ ἐφύλαξε ἐπὶ 79 χρόνια καὶ ἐσὺ συνεργεῖα τῆς θείας Χάριτος τὸ προσέφερες στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας Του. Σέ μᾶς πού σέ κατευοδώνουμε καὶ στά πολλά σου τέκνα, τὰ ἐγγύς καὶ τὰ μακρὰν, ἄφησε τὴν εὐχὴ σου.

Καλὴ Ἀνάστασι καὶ καλὴ συνάντησι, ἅγιε πᾶτερ καὶ Γέροντα!

ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ*

τοῦ μοναχοῦ Ἀρσενίου Βλιαγκόφτη,

Δρ Θεολογίας - Πτ. Φιλοσοφίας

Σεβαστοὶ μου πατέρες, πού τιμᾶτε μέ τὴν παρουσία σας τὴν ἀποφινὴ μας ἐκδήλωση εἰρηνικῆς διαμαρτυρίας, ἀγαπητοὶ Θεσσαλονικεῖς,

Πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ ἐκφράσουμε τίς εὐχαριστίες μας στὸν Τριαδικὸ ἀληθινὸ Θεὸ μας γιὰ τὴ λαοσύναξή μας αὐτή.

Κατὰ δεύτερον νὰ ἀποδώσουμε τὴν ὀφειλομένη εὐχαριστία στὸν Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ἄνθιμο μέ τίς πατρικὲς εὐλογίες καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὁποῦ λαμβάνει χώρα ἡ ἐκδήλωσή μας. Εὐχαριστίες ἐπίσης ὀφείλονται καὶ

στοὺς πλησιοχώρους Μητροπολίτες Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς κ. Προκόπιο καὶ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα, οἱ ὅποιοι προέβαλαν τὴ λαοσύναξή μας.

Τὰ Ὁρθόδοξα Χριστιανικὰ Σωματεῖα τῆς Θεσσαλονίκης, πού συνδιοργανώνουμε αὐτὴ τὴν ὁμολογιακὴ σύναξη, χαιρετίζουμε ὅλους ἐσᾶς, τὸν πιστὸ λαὸ τῆς Θεσσαλονίκης, πού βρίσκεστε ἐδῶ γιὰ νὰ διατρανώσουμε μαζί τὴν ἀπόφασή μας νὰ συνεχίσει νὰ εἶναι ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ πόλις τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ τῶν ἀναρίθμητων Ἁγίων,

* Ὁμιλία στὴ Σύναξη διαμαρτυρίας στὸν προαύλιο χῶρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου ἐναντίον τῶν ἐκδηλώσεων «ὁμοφυλοφιλικῆς ὑπερηφάνειας» (gay pride). Θεσσαλονίκη, 20 Ἰουνίου 2014

ἡ Θεσσαλονίκη τῶν Ἁγιορειτικῶν εὐλογιῶν καί τῆς Βυζαντινῆς τῆς λαμπρῆς κληρονομιάς, νά συνεχίσει νά εἶναι ἀντάξια τοῦ πολιτισμοῦ καί τῆς Ἱστορίας τῆς καί νά μὴ γίνει θλιβερός μμητής κάθε ξενόφερτου φαινομένου παρακαμῆς, πού ἔρχεται καί στὸν τόπο μας, ὅπως ἡ παρέλαση ντροπῆς τῶν ὁμοφυλοφίλων, πού ἀπειλεῖ νά μολύνει τὴν ἁγιοτόκο πόλη μας.

Α΄ Μέρος

Ἡ τρέχουσα συγκυρία

Ἡ πρόκληση αὐτή, πού γιὰ τρίτη συνεχῆ χρονιά πραγματοποιεῖται, στὴν πόλη μας, ἐντάσσεται σέ ἓνα γενικότερο πλαίσιο προβολῆς καί νομιμοποίησης τῆς ὁμοφυλοφιλίας ὡς καθ' ὅλα νόμιμου καί ἐπαινετοῦ ἐναλλακτικοῦ, ὅπως θέλουν νά τὸν λένε, τρόπου ἔκφρασης τοῦ σεξουαλικοῦ προσανατολισμοῦ.

Εἶναι γνωστή ἡ πρόσφατη βράβευση ἑνὸς ὁμοφυλόφιλου στό πλαίσιο τῆς Eurovision καί ἡ προβολή τοῦ γεγονότος ἀνά τὴν ὑφήλιο ὡς «νίκη τοῦ πνεύματος τῆς ἀνεκτικότητας». Ἡ δῆλωση αὐτὴ ἀνήκει, παρακαλῶ, στὸν παπικό Ἀρχιεπίσκοπο Βιέννης στὴν Αὐστρία, ὁ ὁποῖος συμπλήρωσε ὅτι «εὐχεται ἡ Κοντσίτα νά ἔχει τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ τῆς»!

Ὁ ἔσχατος ξεπεσμός καί ἡ ἀποστασία ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ συμπληρώθηκε τίς ἴδιες περὶ τῶν ἡμέρων μὲ τὴν πρωτοβουλία τοῦ Γαλλικοῦ Ὑπουργείου Παιδείας νά συστήσει στά ἀγόρια τοῦ Λυκείου νά πᾶνε στό σχολεῖο μὲ φοῦστες, γιὰ νά δείξουν ἔμπρακτα ὅτι δέν εἶναι «ὁμοφοβικοί» καί ὅτι τὸ φύλο δέν καθορίζεται βιολογικά ἀλλὰ ἐπιλέγεται.

Αὐτὴ ὁμως ἡ παραλυσία, ὅπως θὰ τὴν ἔλεγε καί ὁ Μακρυγιάννης μας, δέν ἔχει προσβάλει ὡς λοιμικὴ νόσος μόνο τὴν ἀποστατημένη Δύση. Ἔχει ἔρθει καί

σέ μᾶς ἐδῶ, ἀφοῦ — ὅπως διαβάζουμε— ὁργανώνεται σέ δημοτικὸ σχολεῖο τῶν Ἀθηνῶν σεμινάριο γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν μικρῶν μαθητῶν καί τῶν γονέων τους πάνω στό θέμα τῆς «ὁμοφοβίας» καί τῆς «τρανσφοβίας»!

Τί νά πρωτοθαυμάσει κανεὶς σ' αὐτὴν τὴν παράνοια τῆς ἀποστασίας; Ἐδῶ ὁ διάβολος χορεύει πλέον στίς πλατεῖες. Ἐδῶ ἔχουμε ἀντιστροφή καί διαστροφή τῆς ἀνθρώπινης ὄντολογίας. Ὅπως ἔλεγε ὁ ἅγιος Γέροντας Παῖσιος ὁ Ἁγιορείτης, «ἡ ἁμαρτία ἔγινε πλέον μόδα· βγαίνει στίς πλατεῖες καί διεκδικεῖ εὐσημα».

Ποῦ πηγαίνει λοιπὸν ἡ Εὐρώπη καί ποῦ σύρεται μαζί μ' αὐτὴν καί ἡ Ἑλλάδα;

Ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ὁμοφυλοφιλία

Θά πρέπει νά ποῦμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι ἡ ἀπομηνί μας λαοσύναξη εἶναι ἔκφραση τῆς ποιμαντικῆς ἀγωνίας τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ βδελυκτοῦ πάθους τῆς ὁμοφυλοφιλίας, τὸ ὁποῖον εἶναι σημάδι τῶν ἐσχάτων καιρῶν. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι καί ὁ Ἀντίχριστος, καθὼς ἀναλύουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, θὰ εἶναι ὁμοφυλόφιλος, καθὼς θὰ ἀποτελεῖ τὴν προσωποποίηση τῆς ἀντιστροφῆς, διαστροφῆς καί ἐναντίωσης στὴν τάξη πού ἐδημιούργησε ὁ Θεός σέ ὅλους τοὺς τομεῖς.

Ἡ σύναξή μας, λοιπὸν, εἶναι ἔκφραση τῆς ποιμαντικῆς ἀγωνίας τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας καί ἡ ποιμαντικὴ τῆς μέριμνα ἔχει πολλοὺς ἀποδέκτες. Πρῶτα-πρῶτα ἀπευθύνεται —ὅπως ἔχει δικαίωμα καί καθῆκον— στά πιστὰ τῆς τέκνα γιὰ νά τὰ διαφυλάξει πνευματικά ἀλλὰ καί σωματικά.

Ἀπευθύνεται ἐπίσης σέ ὅσους ἔχουν τὴν καλὴ διάθεση νά ἀκούσουν τὴ φωνὴ τῆς.

Ὑπάρχουν, δυστυχῶς, ἄνθρωποι, μέσα

στήν πολυδιάστατη σύγχυση τῆς ἐποχῆς μας, πού ἀγνοοῦν ὅτι ἡ Ἁγία Γραφή καί ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιαστική Παράδοση θεωροῦν ξεκάθαρα ὅτι τό πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἢ τοῦ κιναιδισμού (αὐτός εἶναι ὁ ἀρχαιοελληνικός σοφός ὄρος, διότι οἱ κιναιδοί κινοῦν τήν αἰδῶ, τήν ντροπή!) εἶναι τελείως ἀσυμβίβαστο μέ τήν ιδιότητα τοῦ χριστιανοῦ.

Ἄρκει πρὸς ἀπόδειξη νά ἀναφέρουμε μόνο τά παρακάτω χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Τά μεταφέρουμε ἀπό τό βιβλίο τοῦ Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλου, *Ὁμοφυλοφιλία*, ἐκδ. Φωτοδότες, 1992, σσ. 8-9.

• «Μή πλανᾶσθε οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωολάτραι (Καί στούς εἰδωολάτρεις συμπεριλαμβάνονται προφανῶς καί αὐτοί πού θεοποιοῦν τή σάρκα καί ἀπολυτοποιοῦν τίς σαρκικές ἡδονές στίς ὁποῖες καί ὑποδουλώνονται) οὔτε μοιχοί οὔτε μαλακοί (δηλαδή θηλυπρεπεῖς) οὔτε ἀρσενοκοῖται (εἶναι αὐτοί γιά τούς ὁποίους συζητᾶμε) ... Βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι» (Α΄ Κορ. στ΄ 9-10).

Καί στήν Α΄ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολή του ὁ ἀπόστολος Παῦλος τονίζει:

• «... Δικαίῳ νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δέ καί ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καί ἁμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καί βεβήλοις... πόρνοι, ἀρσενοκοῖταις, ἀνδραποδισταῖς... καί εἴ τι ἕτερον τῆ ὑγιαινούση διδασκαλία ἀντίκειται ...» (Α΄ Τιμ. α΄ 9-10). Δηλαδή, ὁ νόμος δέν προορίζεται γιά τούς καλούς, ἀλλά γιά τούς ἀνόμους καί ἀνυπότακτους, γιά τούς ἀσεβεῖς καί ἁμαρτωλούς, γιά ἐκείνους πού δέν ἔχουν ἱερό καί ὄσιο καί βεβλώνουν τά πάντα... γιά τούς πόρνους, τούς ἀρσενοκοῖτες... καί γιά κάθε τί πού ἀντιτίθεται στήν ὑγιᾶ διδασκαλία.

Καί στήν πρὸς Ρωμαίους:

• «Διά τοῦτο (δηλαδή ἐπειδή δέν ἐλάτρευσαν τόν Κτίστη ἀλλά τήν κτίση, ὅπως ἀναφέρεται στούς προηγούμενους στίχους

16-23) παρέδωκεν αὐτούς ὁ Θεός εἰς πάθη ἀτιμίας, αἶ τε γάρ θήλειαι αὐτῶν μετήλλαξαν τήν φυσικήν χρῆσιν εἰς τήν παρά φύσιν, ὁμοίως δέ καί οἱ ἄρσενες ἀφέντες τήν φυσικήν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τήν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι καί τήν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες» (Ρωμ. α΄ 26-27). Δηλαδή: Γιά τόν πιό πάνω λόγο, πού ἀναφέραμε, τούς παρέδωσε ὁ Θεός σέ πάθη ἀτιμωτικά, γιάτί καί οἱ γυναῖκες τους ἄλλαξαν τή φυσική σχέση καί χρῆση μέ τήν παρά φύσιν. Τό ἴδιο καί οἱ ἄντρες, ἀφοῦ ἄφησαν τήν φυσική χρῆση τῆς γυναίκας, ἄναψαν ἀπό φλόγα ἀκάθαρτης ἐπιθυμίας μεταξύ τους, ὥστε νά κάνουν ἄντρες μέ ἄντρες ἄσχημες καί ἀτιμες πράξεις, λαμβάνοντας ἔτσι τόν μισθό πού τούς ἄξιζε γιά τήν πλάνη τῆς εἰδωολογατρίας τους.

Θά μπορούσαν νά ἀναφερθοῦν καί ἄλλα πολλά χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν Ἁγίων Πατέρων, ἀλλά νομίζω ὅτι καί αὐτά πού εἶπαμε εἶναι ἀρκετά. Τοῦτο μόνο νά προσθέσουμε, ὅτι τό πάθος τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ἐκτός ἀπό φοβερή ἁμαρτία, εἶναι καταστροφικό καί γιά τήν ψυχική καί σωματική ὑπόσταση τοῦ ἀνθρώπου περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλο πάθος καί ἁμαρτία. Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ φοβερή μάστιγα τοῦ Ἔιτζ ξεκίνησε ἀπό ὁμοφυλοφίλους καί ἐξακολουθεῖ σήμερα, ὡς πανδημία πλέον, νά κάνει θραύση κυρίως μεταξύ αὐτῶν.

Ἐπίσης τά ψυχιατρικά προβλήματα, τάσεις αὐτοκτονίας κλ.π., εἶναι πολύ περισσότερο διαδεδομένα μεταξύ τῶν δυστυχισμένων αὐτῶν ἀνθρώπων, ἀπ' ὅ,τι σέ ἄλλες κατηγορίες ἀνθρώπων.

Αὐτά τά προβλήματα —πνευματικά στό βάθος— ἐκφράζονται πολλές φορές μέ μιά μεγάλη προπέτεια, ἀναίδεια,

προκλητικότητα και μίσος απέναντι σέ κάθε καλό και ύψηλό πού παρήγαγε ο άνθρωπος πολιτισμός και ιδιαίτερα η δική μας παράδοση. Θα αναφέρουμε μόνον αυτό πού έγγραψαν στό άγαλμα του ξφιππου Κολοκοτρώνη στά Προπύλαια, απέναντι από την Παλαιά Βουλή, κατά τή διάρκεια τής παρελάσής τους τό προηγούμενο Σάββατο 14 Ίουνίου στην Άθήνα: «Λεσβίες, όμοφυλόφιλοι [σημείωση: στό δικό τους ύπάρχει η λαϊκή έκφραση για τό πάθος τής όμοφυλοφιλίας και όχι αυτή πού βάλαμε έμεις έδω χάριν εϋπρεπειάς], ίέρειες του αίσχους, είμαστε περήφανα η ντροπή του έθνους».

Έδω, ανιχνεύεται όλη η τραγωδία του ανθρώπου τής άμαρτίας, ο όποιος μέσω και τής αντικοινωνικής συμπεριφοράς, προσπαθει να έλκύσει τό ενδιαφέρον. Στην πραγματικότητα αυτό πού του λείπει είναι η αγάπη και η αναγνώριση.

Τά έπιχειρήματα, φυσικά, και η ένμείωση πιάνουν τόπο σ' αυτούς πού δεν είναι τυφλωμένοι από τό πάθος. Γι' αυτούς πού σύρονται από τό πάθος, η ηθική συνείδηση, αλλά και η λογική, είναι αιχμάλωτες του πάθους και δεν αφήνουν τον άνθρωπο να δει την αλήθεια. «Ο ποιων την άμαρτίαν δούλος έστι τής άμαρτίας» (Ιω. 8,34) λέγει η Γραφή και η αρχαία σοφία κάνει την πανανθρώπινη διαπίστωση ότι η έξις, δηλαδή η συνήθεια — και μάλιστα η κακή— γίνεται δεύτερη φύση για τον ταλαίπωρο άνθρωπο, πού θα αιχμαλωτίσει.

Κάποιοι νομίζουν —πολύ έσφαλμένα— ότι η Έκκλησία μιλώντας για τό κρίσιμο αυτό θέμα, κινείται, τρόπον τινά, από έμπάθεια. Μεγάλο λάθος κάνουν. Η Έκκλησία δεν στρέφεται προσωπικά εναντίον κανενός. Τίς πράξεις τίς άμαρτωλές καταδικάζει και μιλεί μέ πόνο γι' αυτά πού κάποτε ήσαν αυτονόητα. Η Έκκλησία

— αυτό μας έχουν διδάξει οι άγιοι— δεν αποστρέφεται ούτε μισεί τά πρόσωπα, όσο άμαρτωλά και αν είναι. Βλέπει τό πρόσωπο, άκόμη και του μεγαλυτέρου άμαρτωλου, ως μία τραγική ύπαρξη, η όποία υφίσταται τίς συνέπειες των καταστροφικών επιλογών της. Προσπαθει μέ τον λόγο, τή νουθεσία, την προσευχή και την εν γενει ποιμαντική της να βοηθήσει να μετανοήσει ο άνθρωπος και να απομακρυνθει από τά αισχρά πάθη, τά όποια τον ντροπιάζουν.

Η Έκκλησία όμως αποστρέφεται την άμαρτία και τον πατέρα και εισηγητή τής άμαρτίας, τον αρχέκακο διάβολο. Αυτή την αντιμετώπιση μας παρέδωσε ο ίδιος ο Χριστός μας και την εφήρμοσαν οι άγιοι.

Η Έκκλησία δεν μισεί τά πρόσωπα των άμαρτωλων, αλλά και δεν ώραιοποιεί ούτε δικαιολογει τά πάθη. Δεν λέγει: «Καλά κάνετε, δεν είναι τίποτε· όλοι έτσι κάνουν». Από αγάπη λέγει την αλήθεια και προσπαθει μέ κάθε τρόπο να βοηθήσει, προληπτικά και θεραπευτικά. Γι' αυτό και η Έκκλησία τής Κύπρου γράφει, όπως διαβάζουμε σε πρόσφατο κείμενο, πού κατέθεσε διαμαρτυρούμενη στην Κυπριακή πολιτεία —η όποία και εκεί, δυστυχώς, προβάλλει τίς εκδηλώσεις και παρελάσεις των όμοφυλοφίλων. Βεβαιώνει η Έκκλησία τής Κύπρου: «...η Έκκλησία και η Βιοηθική θεωρούν την όμοφυλοφιλία ως ασθένεια και πάθος του ανθρώπινου προσώπου, πού πρέπει να τύχει ιατρικής και πνευματικής βοήθειας και θεραπείας». Αυτή είναι η αλήθεια.

Κλείνοντας τή σύντομη αυτή θεολογική προσέγγιση του θέματος επισημαίνουμε ότι για μας τούς χριστιανούς «μέτρον πάντων χρημάτων», δηλαδή μέτρο για την ηθική και πνευματική αξιολόγηση των πράξεων, συμπεριφορών και διανοημάτων δεν είναι ο άνθρωπος, όπως έλεγαν οι αρχαίοι

σοφιστές, αλλά ο Θεάνθρωπος Χριστός. Ἐπίσης, οἱ «προδιαγραφές» γιά τήν κατά φύση λειτουργία καί γιά τήν υἰγεία τοῦ ἀνθρώπου σέ ὅλα τά ἐπίπεδα καί τούς τομεῖς ἐτέθησαν ἀπό τόν ἴδιο τόν Δημιουργό τοῦ ἀνθρώπου, τόν Τριαδικό Θεό καί δέν μποροῦμε οὔτε πρέπει ἔμεῖς νά τίς ἀλλάξουμε. Ὅσοι ἐπιχείρησαν νά ἀλλάξουν αὐτές τίς «προδιαγραφές», πρῶτα-πρῶτα τόν ἑαυτό τους κατέστρεψαν.

Συνεπῶς δέν κινούμεθα σέ μία γκριζα ζώνη ἀσάφειας καί ὑποκειμενικῶν ἐκτιμήσεων ἀλλά σέ μία περιοχή, ὅπου τά πράγματα εἶναι σαφῆ καί ξεκάθαρα καί

ἐναπόκειται στήν ἐλεύθερη προαίρεση τοῦ κάθε ἀνθρώπου νά ἀκολουθήσει μέ φιλότιμο καί ἀπό ἀγάπη τόν Χριστό καί νά ὁμοιωθεῖ πρὸς αὐτόν ἢ —ὄ μή γένοιτο— νά γίνει δοῦλος τῶν βδελυκτῶν παθῶν καί νά ὁμοιωθεῖ «τοῖς κτίνεσι τοῖς ἀνοήτοις», ἢ μᾶλλον νά γίνει χειρότερος καί ἀπό αὐτά, διότι τά καημένα τά ζῶα δέν ἐτιμῆθησαν ἀπό τόν Δημιουργό μέ τήν θεοειδῆ ψυχή, τόν νοῦν καί τό αὐτεξούσιο, δηλ. τήν ἐλευθερία.

(στό ἐπόμενο τεῦχος τὸ Β΄ Μέρους)

Η ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΦΙΛΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΜΟΝΑΞΙΑΣ ΜΑΣ*

Μήν ξεχνοῦμε πῶς οἱ δεκάδες φωτογραφίες, πού ἀνεβάζουμε στό διαδίκτυο καί μᾶς δείχνουν πάντοτε κεφάλους, χαρούμενους καί μέ πολλούς, μπορεῖ νά εἶναι καί ἡ μεγάλη ἀποκάλυψη τῆς μοναξιάς μας! Μπορεῖ νά θέλουμε νά κρύψουμε τή θλίψη, τήν μελαγχολία καί τήν ἴδια τήν κατῆφεια τῆς ψυχῆς μας!

Ἄρα τό «νά φαίνεται ὅτι ξέρω πολύ κόσμος» καί τό «νά δείχνω ὅτι περνῶ καλά» εἶναι ἓνα ψέμα, στό ὁποῖο θέλουμε νά ζοῦμε, μία ψευδαίσθηση εὐτυχίας. Πόσο μᾶς βοηθοῦν ἄραγε στό νά μπορέσουμε νά ζοῦμε χαρούμενα, κεφάτα, πανευφρόσυνα;

[...]

Τί παράξενο! Ἐνῶ μιᾶ κανεῖς μέ τόσους «φίλους», ἀκόμη δέ καί ταυτόχρονα, αὐτός εἶναι τόσο σιωπηλός! Οὔτε καί ὁ ἴδιος δέν ἀκούει τή φωνή του! Ἐνῶ στέλνει τά μηνύματά του, δέν μπορεῖ νά δώσει καί τό χέρι του! Τί...κόσμος!

Μοναξιά, μοναξιά, μοναξιά! Καί μάλιστα σέ τόσο «πλῆθος»! Πού κανεῖς μας δέν θέλει νά παραδεχθεῖ, ἄν καί τό ἀντιλαμβάνεται πολὺ! Κλείνει τά μάτια στήν πραγματικότητα, ἐκεῖ στήν εἰκονικότητα βυθισμένος!

Σέ κάθε περίπτωση, τό διαδίκτυο μᾶς βοηθάει νά ἐπικοινωνήσουμε μέ συγγενεῖς, γνωστούς καί φίλους, ιδιαίτερα ἄν βρίσκονται αὐτοί στήν ἄλλη ἄκρη τοῦ πλανήτη. Πόσο ἄσχημο ὅμως εἶναι, ὅταν ἀπό μέσο ἐπικοινωνίας καταλήγει νά γίνεται ὑποκατάστατο φιλίας!

[...]

Κι ἐνῶ τά διάφορα τεχνολογικά ἐπιτεύγματα ἔρχονται γιά νά μᾶς βοηθήσουν νά ἔρθουμε πιό κοντά, ὅσο μακριά καί νά βρισκόμαστε, αὐτοί τά μεταμορφώνουν ἔτσι, ὥστε νά μᾶς χωρίζουν ἀκόμη κι ὅταν βρισκόμαστε δίπλα-δίπλα!

* Ἀπό τό βιβλίο τοῦ Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλου, *Ἡλεκτρονικές φιλίες*, (περιοδικό *Τά Κρίνα*, τεῦχος 329, Φεβρουάριος 2014).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

Ο «ταπεινός πάπας»

Ο άγιοποιηθείς προσφάτως πάπας Ιωάννης-Παῦλος ΣΤ΄, πού πάτησε καί τά έλληνικά χώματα τόν Μάιο τοῦ 2001, ὅπου πήγαινε (έπισκέφθη 90 χῶρες!) ζητοῦσε συγγνώμη γιά τά λάθη πού ἔκαναν οἱ προκάτοχοί του στό παρελθόν.

Αυτό, βέβαια, ἦταν ἀπλῶς ἓνα ἐπικοινωνιακό «κόλπο», ἀφοῦ δέν ἔκανε ἀπολύτως τίποτε γιά τήν διόρθωση τῶν παπικῶν λαθῶν ἢ καί ἐγκλημάτων τοῦ παρελθόντος.

Ο σημερινός πάπας Φραγκίσκος Α΄ ἔχει προχωρήσει περισσότερο στήν «ταπεινώση»! Ὅχι μόνο ζητᾶ συγγνώμη, ἀλλά φιλά καί τά χέρια τῶν ἀνθρώπων. Ἔτσι στά Ἱεροσόλυμα στά τέλη Μαΐου 2014, κατά τίς φιέστες γιά τήν ἐπέτειο τῶν πενήντα ἐτῶν ἀπό τήν συνάντηση Ἀθηνᾶγορα καί πάπα Παύλου VI, ἐκτός ἀπό τό ἀμοιβαῖο χειροφίλημα μέ τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαῖο, ὁ πάπας φίλησε τήν ἄλλη μέρα καί τό χέρι ἑνός Ἑβραίου, πού πέρασε ἀπό τά χιτλερικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Πρὶν ὅμως πάει στά Ἱεροσόλυμα, γιά τίς φιέστες, εἶχε φιλήσει στή Ρώμη καί τό χέρι ἑνός γνωστοῦ ὑπέργηρου Ἰταλοῦ παπικοῦ παπαῦ, πού εἶναι γνωστός ὁμοφυλόφιλος καί ἀκτιβιστής ὑπέρ τῶν δικαιωμάτων τῶν ὁμοφυλοφίλων. Στή συνέχεια ὁ «ταπεινός πάπας» Φραγκίσκος Α΄ συνελειτουργήσε μέ τόν ὁμοφυλόφιλο παπά του. (Βλ. μπλόγκ κόκκινος οὐρανός, 31.5.2014).

Θεοσημιῶν συνέχεια

Μετά τά «περιστέρια τῆς εἰρήνης» τοῦ πάπα Φραγκίσκου Α΄, πού θανατώθηκαν,

εἶχαμε καί ἄλλες θεοσημιές σχετικά μέ τή συνάντηση πάπα καί Πατριάρχου στά Ἱεροσόλυμα αὐτή τή φορᾶ.

1^η Θεοσημία: Πρὶν φύγει ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος γιά τά Ἱεροσόλυμα, προκειμένου νά συναντηθεῖ μέ τόν πάπα, ἰσχυρός σεισμός ἔπληξε τήν πατρίδα του τήν Ἰμβρο.

2^η Θεοσημία: Μετά τήν συνάντηση πάπα καί Πατριάρχου πῆρε φωτιά ἡ Βασιλική τῆς Γεννήσεως, πράγμα πού εἶχε νά συμβεῖ ἑκατοντάδες χρόνια!

Πῆραν ἄραγε, αὐτοί πού ἔπρεπε, κάποιο μήνυμα ἀπό τίς θεοσημιές αὐτές ἢ τίς θεώρησαν «φυσικά γεγονότα»;

Ο Τουρκο-ἀμερικανός Μουχτάρ Κέντ στή συνοδεία τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου στά Ἱεροσόλυμα

Μεταφέρουμε ἀπό τήν ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος (30.5.2014, σ. 7):

Ἐπίλεκτον στέλεχος τῆς Λέσχης Μπίλντερμπεργκ συνώδευε τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖον εἰς τά Ἱεροσόλυμα, ὅπου συνηντήθη μετά τοῦ Αἵρεσιάρχου Πάπα. Συμφώνως πρὸς πληροφορίας τοῦ κ. Μάνου Χατζηγιάννη, συνεργάτου τοῦ «Ἀγιορειτικοῦ Βήματος», ὁ ὁποῖος εἰδικεύεται εἰς αὐτά τά θέματα: Τό στέλεχος τῆς Μπίλντερμπεργκ εἶναι ὁ κ. Μουχτάρ Κέντ, ὁ ὁποῖος εἶναι Τουρκο-ἀμερικανός ἐκτελεστικός διευθύνων σύμβουλος τῆς Coca-Cola.

Ὡς σημειώνει ὁ συντάκτης τοῦ δημοσιεύματος: ὁ κ. Μουχτάρ Κέντ εἶναι ἔνθερος ὑποστηρικτής τῆς συνταγῆς τῆς Παγκοσμιοποιήσεως διά τήν ἐπίλυσιν

των συγκρούσεων και την διασφάλισιν της ανάπτυξεως. Συμμετέχει από τό 2009 εις τας συνεδριάσεις της Λέσχης (και εις αυτήν της Ελλάδος) και έχει βραβευθῆ από τόν Οικουμενικόν Πατριάρχην διά τήν φιλανθρωπικήν του δρασιν.

Πατριάρχης και πάπας συμφώνησαν γιά οικουμενική σύνοδο τό 2025;

Μεταφέρουμε και ἄλλο σχόλιο από τήν ἐφημ. Ὁρθόδοξος Τύπος (27.6.2014 σ. 2):

Ὁ «ἀρχιεπίσκοπος» των ἐν Ἑλλάδι παπικῶν κ. Νικόλαος «κάρφωσε» δεόντως τόν Οικουμενικό Πατριάρχη! Ἀποκάλυψε «μουλωχτή» συνέντευξή του στό εἰδησεογραφικό πρακτορεῖο Asia News, στήν ὁποία προανήγγειλε συμφωνία μέ τόν «ἅγιο πατέρα» νά κάμουν ἀπό κοινοῦ «οἰκουμενική» σύνοδο στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας τό 2025, σέ ἀνάμνηση τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τοῦ 325! [...]

[Καί σχολιάζει ὁ Ο.Τ.]: Ἀπό τί δήλωσι τοῦ Παναγιωτάτου βγαίνει ἀβίαστα τό συμπέρασμα, πῶς εἶναι σίγουρος ὁ κ. Βαρθολομαῖος ὅτι ὡς τότε θά γίνει ἡ ἔνωσι μέ τούς παπικούς, γιά νά ὀρίζει τέτοιο μεγάλο γεγονός! Ἀλλά πῶς εἶναι σίγουρος γι' αὐτό; Πῶς εἶναι σίγουρος ὅτι ὁ «ἀγαπητός του ἀδελφός» θά ἀσπασθεῖ τήν Ὁρθοδοξία, γιά νά γίνει ἡ ἔνωσι; Μήπως ὀραματίζεται τήν ἔνωσι χωρίς ἐπιστροφή τοῦ παπισμοῦ στήν Ὁρθοδοξία; Ποιό θά εἶναι τό περιεχόμενο τῆς Συνόδου; Ποιός τοῦ ἔδωσε τήν ἐξουσία νά ἐξαγγέλλει καί νά συγκαλεῖ Οἰκουμενικές Συνόδους, σύμφωνα μέ τίς δικές του ἐπιθυμίες; Μήπως ἀποκτήσαμε καί ἐμεῖς «πάπα» καί δέν τό γνωρίζουμε;

Διαθρησκειακή συμπροσευχή στους κήπους τοῦ Βατικανοῦ

Ὁ πάπας Φραγκίσκος Α΄ μετά τίς φιέστες των Ἱεροσολύμων στά τέλη Μαΐου, ὀργάνωσε στους κήπους τοῦ Βατικανοῦ – καί μάλιστα ἀνήμερα τῆς Πεντηκοστῆς των ὀρθοδόξων– διαθρησκειακή συμπροσευχή παπικῶν, ὀρθοδόξων, μουσουλμάνων καί ἐβραίων «γιά τήν εἰρήνη στή Μέση Ἀνατολή». Ἦταν παρών ὁ Οἰκ. Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, ἐνῶ ἀπό τούς ἐβραίους ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰσραήλ Σιμόν Πέρες καί ἀπό τούς μουσουλμάνους ὁ Πρόεδρος τῆς «Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς» Μαχμούτ Ἀμπάς.

Στό τέλος τῆς συμπροσευχῆς, ὁ παριστάμενος μουσουλμάνος κληρικός εἶπε στά ἀραβικά (γι' αὐτό καί δέν ἔγινε ἀντιληπτός ἐκείνη τή στιγμή) μιά προσευχή «γιά νά χαρίζει ὁ Ἀλλάχ νίκες κατά των ἀπίστων»(!), ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι εἶπαν τό «Ἀμήν»!

Τί νά πρωτοθαυμάσει κανείς; Τήν πονηριά τοῦ Βατικανοῦ, τό θράσος των μουσουλμάνων ἢ τήν «ἀφέλεια» (μακάρι νά ἦταν μόνον ἀφέλεια) των δικῶν μας; Οἱ ἐβραῖοι βέβαια κάνουν τή δουλειά τους.

Πάντως, ὅπου προσεύχεται ὁ πάπας «γιά τήν εἰρήνη», κατόπιν γίνεται πόλεμος! Αὐτό ἐπιβεβαιώθηκε προσφάτως καί στήν περίπτωση τῆς Οὐκρανίας. Ὁ πάπας ἀπελευθέρωσε δύο λευκά περιστέρια «γιά τήν εἰρήνη στήν Οὐκρανία». Τά περιστέρια δέχθηκαν ἀμέσως τήν ἐπίθεσι καί θανατώθηκαν ἀπό ἓνα γλάρο καί ἕναν κόρακα, πού ἐμφανίσθηκαν «ἀπό τό πουθενά» (θεϊκό σημάδι). Ἀμέσως μετά, ἡ κατάστασι στήν Οὐκρανία χειροτέρευσε καί ἔφθασε στό σημερινό σημεῖο τοῦ ἐμφύλιου σπαραγμοῦ. Νά περιμένουμε ἀνάλογα καί γιά τή Μέση Ἀνατολή;

**«Άξιος» ανέφώνησε ο μπτρ. Σύρου
στή χειροτονία παπικού επίσκοπου**

Ο μπτροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος είναι γνωστός για τα οικουμενιστικά του φρονήματα. Συμπροσεύχεται με τους παπικούς στή Σύρο και άλλοι. Κάνει από κοινού με αυτούς τον άγιασμό των υδάτων την ημέρα των Αγίων Θεοφανείων κ.ά. Αυτή τη φορά (τέλη Μαΐου), ξεπέρασε τον εαυτό του. Κατά τη χειροτονία παπικού επίσκοπου στή Σύρο, του έπέδωσε αρχιερατική μίτρα και ανέφώνησε τό «άξιος» (βλ. aktines, 3.7.2014).

Καί νά σκεφθῆ κανείς ὅτι ὁ οἰκου-
μενιστής μπτροπολίτης Σύρου φιλοδοξεῖ
νά εἶναι ὁ ἐπόμενος ἀρχιεπίσκοπος. Στό
πλαίσιο αὐτό ἐπισκέπτεται καί παραδο-
σιακούς κατά τά ἄλλα μπτροπολίτες σέ
πανηγύρεις ἢ ὀνομαστήρια.

**Ἐμπορία ὀργάνων φιλορώσων πο-
λιτοφυλάκων ἀπό τούς Οὐκρανούς
νεοταξίτες!**

Πάντα ὑπάρχουν περιθώρια ἡ νεοτα-
ξική βαρβαρότητα νά βελτιώνει τόν εαυτό
της. Καθώς ἐτοιμάζεται ἡ «Π», διαβάζουμε
γιά τό νέο «κατόρθωμα» τῶν χαϊδεμένων
παιδιῶν τοῦ Ὀμπάμα καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς
Ἐνώσης στήν Οὐκρανία.

Δρα κύκλωμα, μέ προσβάσεις στήν
ἴδια τήν νέα οὐκρανική κυβέρνηση, τό
ὁποῖο ἀφαιρεῖ ζωτικά ὄργανα καί τά
στέλνει πρὸς μεταμόσχευση στήν Εὐρώ-
πη καί ὅπου ἄλλοι ὑπάρχει ζήτηση. Τά
ζωτικά ὄργανα ἀφαιροῦνται ἀπό τούς
φιλορώσους αὐτονομιστές, πού τραυ-
ματίζονται στίς ἐπιθέσεις, πού δέχονται
ἀπό τόν οὐκρανικό στρατό, τούς νεοναζί
παρακρατικούς καί τούς ἀμερικανούς μι-
σθοφόρους τῆς Blackwater, πού μάχονται
ἀπό κοινού ἐναντίον τους.

Τό κύκλωμα κάνει «χρυσές δουλειές».
Ντροπή στά «πολιτισμένα» κτήνη!
Οἱ καννίβαλοι μπροστά τους εἶναι ἄθωα
παιδιά.

**«Γιά τήν ἀνάκαμψη τῆς οἰκονομίας
χρειάζεται ἓνας μεγάλος πόλεμος»**

Ὅπως διαβάζουμε στό μπλόγκ greek
nation (21.6.2014), καθηγητής Οἰκονο-
μικῶν ἀρθρογραφῶντας στήν «ἔγκυρη»
ἀμερικανική ἐφημερίδα *New York Times*
(13.6.2014) προτείνει κυνικότατα ὅτι «γιά
τήν ἀνάκαμψη τῆς οἰκονομίας χρειάζεται
ἓνας μεγάλος πόλεμος».

**Ἐκδηλώσεις στή Θεσσαλονίκη ἐνα-
ντίον τῆς παρελάσεως τῶν ὁμοφυ-
λοφίλων**

Τά 23 Συνεργαζόμενα Ὁρθόδοξα Χρι-
στιανικά Σωματεῖα τῆς Θεσσαλονίκης
(μεταξύ αὐτῶν καί ἡ *Παρακαταθήκη* μας)
ὀργάνωσαν, μέ τήν εὐλογία καί ὑπό τήν
αἰγίδα τοῦ Παναγιωτάτου Μπτροπολίτου
Θεσσαλονίκης κ. Ἀνθίμου, δύο ἐκδηλώσεις
ὡς καλή ὀρθόδοξη ὁμολογία- ἀπάντηση
στήν παρέλαση ντροπῆς τῶν ὁμοφυλο-
φίλων, πού θά γινόταν (καί ἔγινε τελικά)
τό Σάββατο 21 Ἰουνίου 2014. Ἡ παρέλαση
τοῦ αἵσχους πραγματοποιήθηκε μέ τήν
ἐνίσχυση (καί οἰκονομική) τοῦ δημάρχου
Θεσσαλονίκης Μπουτάρη, γνωστοῦ γιά
τή στήριξη καί προώθηση κάθε ἐκδηλώ-
σεως πού ὑπονομεύει τήν οἰκογένεια, τήν
Ἐκκλησία, τά ἐθνικά θέματα καί φθειρεῖ
τόν κοινωνικό ἴστό.

Οἱ ἐκδηλώσεις τῶν Χριστιανικῶν Σω-
ματείων ἦσαν: 1) Ἀγρυπνία στόν Ἱ. Ν.
Παναγίας Ἀχειροποιήτου, τό βράδυ τῆς
Τετάρτης 18 Ἰουνίου καί 2) Ἀνοικτή ἐκδή-

λωση ειρηνικής διαμαρτυρίας στον προαύλιο χώρο του Ι. Ν. Αγίου Δημητρίου του μυροβλύτου, πολιούχου της Θεσσαλονίκης, τό απόγευμα της Παρασκευής 20 Ιουνίου.

Στήν άγρυπνία μετείχαν πολλοί πιστοί και κυρίως νέοι (πάνω από δύο χιλιάδες). Παρέστη και μίλησε ό Μητροπολίτης κ. Άνθιμος και στό τέλος και ό πρωτοπρεσβύτερος και όμότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου π. Θεόδωρος Ζήσης.

Στήν άνοικτή έκδήλωση διαμαρτυρίας, δυστυχώς, δέν είχαμε τί συμμετοχή πού περιμέναμε (βλ. σχετικό σχόλιό μας στή σ. 24)

Στίς σσ. 15-19 της Παρακαταθήκης δημοσιεύεται τό ά μέρος της όμιλίας του π. Άρσενίου Βλιαγκόφτη, ό όποιος ήταν ό κεντρικός όμιλητής στον Άγιο Δημήτριο στίς 20 Ιουνίου 2014.

Ίσλάμ και όμοφυλοφιλία: Τά δύο πράγματα πού κυρίως διαφημίζονται σήμερα

Δέν είναι, νομίζουμε, τυχαίο ότι δύο κυρίως πράγματα προβάλλονται κατά κόρον, συστηματικά και συντονισμένα στή Δύση σήμερα: τό Ίσλάμ και ή όμοφυλοφιλία. Και γιατί άραγε; Έπειδή και τά δύο αυτά άποσυνθέτουν τον κοινωνικό ιστό και έτοιμάζουν τό «ζαλισμένο κοπάδι», πού επιθυμεί ή Νέα Τάξη Πραγμάτων.

Δέν είναι τυχαίο ότι ένδεκα πρεσβείες (δηλαδή ένδεκα κυβερνήσεις) στήριξαν έπίσημα τήν παρέλαση των όμοφυλοφίλων σέ Άθήνα και Θεσσαλονίκη. Παραδίδουμε τά όνόματά τους προς έντροπίν τους: Η.Π.Α., Καναδά, Άγγλίας, Γαλλίας, Όλλανδίας, Βελγίου, Ίρλανδίας, Νορβηγίας, Σουηδίας, Φινλανδίας και Δανίας.

Έπίσης στήριξαν (και οικονομικά) Κα-

μίνης και Δούρου στήν Άθήνα και Μπουτάρης στή Θεσσαλονίκη, ό όποιος και παρήλασε πρώτος στήν πομπή της ντροπής.

Μπουτάρης:

«Έγκατέλειπα τήν πεπατημένη»

Ό δήμαρχος Μπουτάρης έχει δηλώσει:

«Φυσικά και έχω gay φίλους. Κατανοώ έμφυτα τί διαφορετικότητα, γιατί από ένα σημείο και έπειτα και έγώ έγκατέλειπα τήν πεπατημένη [σημ. δική μας: δηλαδή τίς φυσιολογικές σαρκικές σχέσεις] και γνώρισα τίς χαρές και τίς δυσκολίες αυτής της έπιλογής» [δηλ. της όμοφυλοφιλίας] (άπό συνέντευξή του στό περιοδικό Screw, τήν όποία άποκαλύπτει τό όρθόδοξο έπιστημονικό περιοδικό «Θεοδομία» (ΙΕ΄, τ. 2, Άπρ.-Ίούνιος 2013, σ. 166).

Σχόλιο «Π»: Νά τον χαιρόνται αυτοί πού τον ξαναπήφισαν για δήμαρχο! Τί φταίνε όμως οί υπόλοιποι και ή Θεσσαλονίκη;

Τζό Μπάιντεν: Πρώτο θέμα της άμερικανικής έξωτερικής πολιτικής ή άναγνώριση των δικαιωμάτων των όμοφυλοφίλων

Ό γνωστός σιωνιστής αντιπρόεδρος των Η.Π.Α. Τζό Μπάιντεν, μέλος της «Λέσχης Μπίλντερμπεργκ», του πανίσχυρου «Συμβουλίου Έξωτερικών Υποθέσεων» και της «Τριμερούς Έπιτροπής», μέ δηλώσεις του στή Μ.Μ.Ε. κατέστησε σαφές ότι όσοι έναντιώνονται στή δικαιώματα των όμοφυλοφίλων (δηλαδή στό νά «παντρεύονται» και νά υιοθετούν παιδιά!), θά έχουν συνέπειες.

Τό θέμα των δικαιωμάτων των όμο-

φυλοφίλων, έτόνισε ό Τζό Μπάντεν (βλ. μπλόγκ κόκκινος ούρανός, 4.7.2014), εἶναι πρώτης προτεραιότιπος γιά τήν άμερικανική έξωτερική πολιτική.

Χριστιανοί τοῦ καναπέ;

Μέ άφορμή έπιστολή φίλου τῆς Πα-ρακαταθήκης, αλλά και από συζητήσεις πού εἶχαμε, δόθηκε ή εύκαιρία νά σχολιάσουμε τήν πολύ φτωχή συμμετοχή στήν ειρηνική συγκέντρωση διαμαρτυρίας τῆς 20^{ης} Ιουνίου 2014 στόν προαύλιο χῶρο τοῦ Ι. Ν. Αγίου Δημητρίου έναντίον τῆς παρελάσεως τῶν όμοφυλοφίλων στή Θεσσαλονίκη.

Ἡ συμμετοχή ἦταν άπογορευτική (λιγότερα από χίλια άτομα – λίγο περισσότεροι από πέρυσι). Φέτος όμως άνεγνώσθη στους ναούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης σχετική έγκύκλιος τοῦ Μητροπολίτου. Ἄρα εἰγνώριζαν οἱ πάντες (ιερεῖς, ψάλτες, έπίτροποι, έκκλησίασμα) και όμως έλαμψαν διά τῆς άπουσίας των. Εἶχαμε ιερεῖς και χριστιανούς από τήν άκριτική Φλώρινα αλλά δέν εἶχαμε από τίς διπλανές ένορίες!

Χριστιανοί, πότε περιμένετε νά ξυπνήσετε; Ὅταν τά παιδιά σας σᾶς άνακοινώσουν ότι εἶναι gay ή όταν τό άπαλό σας σβέρκο νιώσει νά τό εἰγγίζει τό χαντζάρι τῆς μουσουλμανικής τζιχάντ;

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμνιαία έκδοση τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Έλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Έκδότης - υπεύθυνος κατά τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος Έκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Υπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Έκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή έσωτερικού έτήσια: 10 €

Συνδρομή έξωτερικού έτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου έτήσια: 15 €

Έπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ένυπόγραφα άρθρα έκφράζουν τίς άπόψεις τῶν συγγραφέων τους και ακολουθοῦν τήν όρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Έπιτρέπεται ή άναδημοσίευση κατόπιν γραπτῆς άδείας από τήν διεύθυνση τοῦ περιοδικού.